जी जलावः सम्तरम्ख

अ) ३म्

संस्कृत-शिचा

प्रथमपुस्तकम्।

जीवारामशर्मप्रणीतम्

PUBLISHER

PANDIT JIWA RAM SHARMA Upadhiay GURO UL BRINDABAN

नंबमाबृत्ती २००० स० १६७४ चैत्र शुक्का

रामनारायण पेस मधुरा में बाबू राधारमन भागव के प्रवन्ध से छपा

मुख्य =

* ओ३म् *

जगदीशं नमस्कृत्य सर्वज्ञं सर्वपालकम् । बालानां सुखवोधाय पुस्तिकेयं विरच्यते ॥

संस्कृतशिक्षा-श्र प्रथमपुस्तकम्

प्रथमः पाठः ।

क का च कि की च कु कू च के कै, वदामि को को पुनरेव कं कः। विद्वद्भिरेवं सुधिया विचार्य, खादिप्रयोगेषु नियोजनीयाः॥

श्री का स्थान के स्थ

लघुकौमुद्याः सरलाटीका।

भो भो व्याकरणाधिजिगांसवोऽन्तेवासिनो विदाङ्कः र्वन्तु भवन्तः। भवातां सौलम्यायेयं लघुकौमुदी सर-ल्या टीकया सरलीकृता । देववाण्यां प्रत्येकप्रयोगस्य साधनमकारि । यथा-सन्-श्रम्ध्रारित्यत्र कस्य सूत्रस्य प्राप्तिः ! 'शितुक्' इत्यनेन पदान्तस्य तुकि कृते सन् तुक् शम्भुरिति जाते, अत्र 'हलंन्त्यम्' इति कस्येत्संज्ञा-याम् । 'उपदेशजनुनासिकइत्' इति तकारोत्तर वर्तिन उकारस्थेत्संज्ञायां च, 'तस्यलोपः' इत्युकारककारयोलीपे विहिते सन् त् शम्भः इतिजाते 'शश्कोटि इत्यनेन शम्भु-दित्यस्य शस्य छत्वे कृते सन् त् छम्भुः-इतिजाते 'स्तोः श्चुनारचुः'- इति तस्य चत्वे पुनः 'स्तोःश्चुनारचुः' इति तस्य अत्वे च विहिते सञ्च्छम्भुरिति जातम्। यत्र'भरोभिरि सवर्षे इति वैकल्पिके चलोपे तत्र सन्बर्भः, चलोपा-इमाव सञ्च्छम्भुः, छत्वाऽभावे चुत्वेच सति-सञ्च्याम्भुः, तुकरचाऽभावे नस्य चुत्वेच-सञ्ज्ञम्भुः, इति रूपचतुष्ट्यी तायते। मूर्यं केवलं सार्धं १॥) सवन्धनम् १॥॥) रूप्यकं प्रावणव्ययस्तु पृथक्त्वेन इयः ।

पुस्तक मेलनस्थानम्-पुः जीवारामशर्मा उपाध्याय.

गुरुकुल हनदावन ।

* ओ३म् *

जगदीशं नमस्कृत्य सर्वज्ञं सर्वपालकम्। बालानां सुखबोधाय पुस्तिकेयं विरच्यते ॥

संस्कृतशिक्षा-श्र प्रथमप्**स्तकम्** क्र

प्रथमः पाठः । द्वादशाक्षरी ।

क का च कि की च कु कू च के कै, वदामि को कौ पुनरेव कं कः। विद्भद्भिरवं सुधिया विचार्य, खादिपयोगेषु नियोजनीयाः॥

सागायम् (सः=वह स्वाप्त त्वम्=तू त्वम्=तू त्वम्च प्रवाम्=तुमदोनों विश्व प्रवाम्=तुमदोनों त्वम् व्याप्त त्वम्च प्रवाम्=तुमदोनों त्वच्ये प्रवाम्=तुमदोनों यूयम्=तुम(सब)

श्रहम्=में श्रावाम्=हमदोनों वियम्=हम (सब)

दितीयः पाठः।

श्रकारान्तपुँ लिलङ्गवालकशब्दः।

्यालकः=लड़का अप्ता वालकम्=लड़केको
वालकौ=दो लड़के अप्ता वालको दोनां छड़कीको
वालकौ=दो लड़के अप्ता वालको दोनां छड़कीको
वालकाः=चड़तलड़के अप्ता वालकान् सवछहकीको
वालकाः=चड़तलड़के अप्ता वालकान् सवछहकीको
वालकाः=चड़तलड़के भे के द्वारा
वालका प्रयाम्=दोनों लड़कों ने, से, के द्वारा
वालकोः=(सवः) छड़कों ने, से, के द्वारा
वालकोः=(सवः) छड़कों ने, से, के द्वारा
वालकोः=(सवः) छड़कों ने, से, के द्वारा
वालका प्रयाम्=दोनों लड़कों के लिये
वालका प्रयाम्=दोनों लड़कों के लिये
वालका प्रयाम्=दोनों लड़कों के लिये

तृतीयः पाठः ।

स * पडित=वह पढ़ता है।
ती पडितः=वे दोनों पढ़ते हैं।
ते पडितः=वे (सब) पढ़ते हैं।
त्वम् पडिस=तू पढ़ता है।
युवाम् पडिथः=तुम दोनों पढ़ते हो।
यूयम् पडिथ=तुम (सब) पढ़ते हो।
अहम् पडामि=में पढ़ता हूँ।

* यदि सः के आगे हल् अक्षर हो तो विसर्ग चलेजाते हैं।

आवाम् पठावः=हम दोनों पढ़ते हैं।
वयं पठामः=हम (सव) पढ़ते हैं।
वालकः पठित=बालक पढ़ता है।
बालको पठतः=दोनों बालक पढ़ते हैं।
बालकोः पठित=सव बालक पढ़ते हैं।
इसीमकार नामबाचक जितने शब्द हैं उनके साथ
धातुत्रों में ति तः श्रान्ति श्रादि विभक्तियां नियुक्त करलो।

चतुर्थः पाठः ।

* गच्छति=वह जाता है
निन्दित=वह निन्दि। करता है
श्रागच्छति=वह आता है
चलित=वह चलता है
छिखित=वह लिखता है
प्रविशाति=वह दिखता है
प्रविशाति=वह देखता है
क्रीडिति=वह सिलता है
भिलित=वह मिलता है
धावित=वह दिखता है

नयति=वह लेजाता है
वदाति=वह कहता है
पुच्छति=वह पूंछता है
निःसराति=वह निकलता है
भवति=वह होता है
गायति=वह गाता है
वाञ्छति=वह चाहता है
क्षिपति=फेंकता है

* ति. तः अन्ति, सि यः थ, मि वः मः, येनव प्रत्यय संयुक्त कर गच्छति आदि के भी रूप पठति आदि के तुल्य बनालो॥ पति निप्ता है
नमित निप्ता है
प्रवित्वि निप्ता है
स्वादि निप्ता है
अक्षित निप्ता निप्ता है
आक्षित निप्ता निप्ता है
आक्षित निप्ता है
स्वित निप्ता है
स्वित निप्ता है
स्वित निप्ता है
स्वित निप्ता है

कुध्यति=मुस्सा होता है
शुध्यति=साफ होता है
जीवति=जीता है
जाम्यति=टहलता है
छीवति=थुकता है
वृत्यति=नाचता है
हसाति=इंसता है
वपति=वोता है
सोहति=उपजता है

पञ्चमः पाठः।

वालकात् द=वालक से
वालकात्र्याम्=दोनों वालकों से
वालकत्र्या=सव वालकों से
वालकत्र्या=सव वालकों से
वालकर्य=वालक का, के, की
वालकयोः=दोनों वालकों का, के, की
वालकवानाम्=सव वालकों का, के, की
वालकवानाम्=सव वालकों का, के, की
वालकवानाम्=सव वालकों में, पै पर
वालकपु=सव वालकों में, पै पर

अपादान ५ सम्बन्ध ६ अधिकरण ७ सम्बोधन ४ (ऐवळेटिव) (ज्यनेटिव) (ठाकेटिव) (वाकेटिव (हाळतइन्तदाइया) (इजाफिया) (निदाइय

षष्ठः पाठः ।

पिकः = कोइल । शुकः = तोता । यकः = वगुला दृकः=भेडिया । नकः=नाका । मत्स्यः=मछली । गजः= दृस्ती । खगः = पत्ती । सर्पः = सांप । ग्रासः = कवल, लुकमा । पोतः = जहाज । मत्तः = मतवाला । स्तम्भः = स्थूण, खम्भ । वन्धः=शंधना । वाष्पः=भाफ । भःम्पः= कूदना । करः=इस्त। कचः=केश । कफः=कफ, वल्याम ॥

सप्तमः पाठः ।

खलः=दुष्ट । जिह्नाः=कुटिछ । क्रशः=कन । यवः= जौ । श्रंशः = भाग । वंशः = कुटुम्ब । श्रंसः = कन्धा । कंसः = कटोरा । निम्बः = नीम । श्रामः = श्राम । नृपः= राजा । वङ्कः = टेढ़ा । कोषः = खजाना । घटः = घड़ा । घटः=घाट । पटः=कपड़ा । कटः=चटाई । घटः=तराजू । वाटः = मार्ग । नटः = शैलूप, नट । मठः = छात्रालय । भटः = योद्धा । त्यागः = छोड़ना । लाभः = फायदा ॥

अष्ठमः पाठः ।

वटः=वड़ । शटः=अम्ल, खट्टा । इटः=जोरावरी । शटः = मूर्ख । कुचः = स्तन, थन । कासः = खांसी । कूपः कुत्रा । सूपः = दाल । कोलः = सुत्रर । अट्टः= अटारी । इट्टः = बाजार । पीठः = स्ट्रल, मूड़ा । अर्घः = मूल्य, कीमत । जयः = जीत । भयम् = टर् । नयः = न्याय । खर्जः = कर्छा। स्फोटः = फोडा। कूर्मः=कछुआ। चाषः = नीलकएउ। श्येनः = वाज। उक्त शब्दों के रूप सर्व विभक्तियों में वालकवद् समभ्यने चाहिये। नवमः पाठः।

(अधोलिखित वाक्यों का संस्कृत बनाओ)
हाथी आता है। सांप रहता है। वह जहाज़ को
देखता। है। मार्गमें कलुआ जाता है। वे बालों को देखते
हैं। वह डरसे जुलाता है। वे दोनों मूर्ख दौड़ते हैं।
मैं अटारी पर पड़ताहूं। तुम धूकते हो। में चाहता हूँ
हम दोनों पढ़ते हैं। वे लड़के टहलते हैं। हम दाल को
पीते हैं। नाके ख़लते हैं। नट नाचता है। मतवाले
नाचते हैं। योद्धा जहाज में धुमते हैं।

(अधोलिखित वाक्योंकी भाषा बनाओं)

नटः नृत्यति । नकाःक्रीडिन्ति । वयं सूपं पिवामः । ते बालकाः क्राम्यन्ति । युवां सत्यं वद्यः । वयं वाञ्छामः यूयं ष्ठीवय । ऋष्ट अहं पटामि । ते मूर्का धावन्ति । ते भयाद् आह्मपन्ति । ते बालकान् पर्यन्ति । वयं सत्यं वदामः । वाटे कूर्मः गच्छति । सक्षान् खादति । सर्पः निवसति । गजाः आगच्छन्ति । पोते मत्ताः नृत्यन्ति । यूयं पर्यथ १ भटाः पोते मिवशन्ति ।

भ्रत्यायः = जुल्म । भ्रपूपः = पुत्रा । कपूपः=नीच । कप्टकः = कांटा । कुषकः = किसान । घाण्टिकः = घण्टा-बनानेवाला । भालुकः = रीछ । उल्लकः = उल्लू । मर्कटः= बानर । गोलाङ्गुळः = लंगूर । कलायः=मटर । संयावः= इलुआ । सर्षपः = सरसों । नारङ्गः = नारङ्गी । स्विकः= दर्जी । रजकः = धोवी । चित्रकः = चीता । विवेकः = तमीज । व्यंसकः = नटखट । वार्चाकः = वेंगन । चपाटः= राक्षस । अनिलः=वासु । अनलः=आग । आवेगः=धवराहट।

दशमः पाठः

अत्तोद्दः = अखरोद । कपादः = किवाइ । कुठारः = कुल्हाइ । गन्धारः = कन्धार । तस्करः = चौर । मत्सरः = डाइ । विभियः = नाराज । विष्टरः = विस्तर। कहारः = धीवर । खपरः = खप्पर । कुशूळः = कुठिया । नकुळः = नौला । शृङ्खलः = जंजीर । क्रमेलः = उष्ट्र, जंद । नैपालः = नयपाल (देश)। गोधूमः = गेहूं । न्यायामः = कसरत । दृषभः = वैल । कलङ्कः = अपयश । कितवः = जुआरी, धूर्त्त । गृङ्कनम् = गाजर । श्रभ्याशः = समीप । श्रमित्रः = शृतु ।

एकादशः पाठः ।

कटाहः = कड़ाही । नितम्बः = चूतड़ । कम्बोजः = काबुछ । मकरः = मगर । मत्कुणः = खटमछ । पशकः = मच्छर । स्तवकः = गुच्छा। स्तावकः = तारीफ-करनेवाला । गएडकः=गैंडा । गण्डूषः=कुटला । ट्राइचकः= विच्छ । चमसः = चमचा । नाषितः = नाई । तुरङः = घोड़ा। मोदकः = लड्डू। दीपकः = दिआ। कुरङ्गः = इरिण । गवाद्गः = खिड़की । शपथः = सौगन्द । संकेतः = इशारा । विनोदः = तमाशा । कृपाणः = तळवार । मोटाङ्कः = भूटान । विश्लेपः = वियोग ।

(अस्-भुवि-धातु) होना।

श्चारित = वह है। स्तः = वे दोनों हैं। सन्ति = वे सव हैं। असि = तू है। स्थः=तुम दोनों हो। स्थ = तुम सब हो।

अस्मि=में हूं । स्वः=इम दोनों हैं। स्मः=इम सब हैं।

(डुकृञ्-करणे-धातु) करना ।

करोति=वह करता है।

कुरुतः=वे दोनों करते हैं।

कुर्वन्ति=वे (सव) करते हैं।

करोषिं=तू करता है।

कुरुधः=तुम दोनों करते हो।

कुरुथ=तुम (सव) करते हो।

करोमि=मैं करता हूं!

कुर्वः=हम दोनों करते हैं।

कुर्यः=हम दोनों करते हैं।

कृतम् = किया । पिटतम् = पढ़ा । दृष्टम् = देखा । पीतम् = पिया । गीतम् = गाया । नीतम् = नेत्रया । क्रीतम् = यो । भुक्तम् = खालिया । विक्रीतम् = वचा । भुक्तम् = खालिया । क्रिक्तिम् = किया । विक्रातम् = जाना । पेषितम् = भेजा । द्त्रम् = दिया । आत्रम् = लिया । गतम् = गया । आगतम् = अया । भृतम् = दुआ । धृतम् = धरा । स्नानम् = नहाया । चोरितम् = चुराया । अलङ्कृतम् = सजा दिया । कृतादिके रूप नपुंसक लिक्नमें कृतम् । पुंछिङ्गमें कृतः और स्नीलिङ्ग में कृता होता है।

द्वादशः पाठः।

कथम् = क्यां, किस प्रकार से । श्रलम् = वस्ति। किम् = क्यां, कैसे । नो, न = नहीं । च =श्रीर, फिर । अत्र = यहां । तत्र = वहां । यत्र = जहां । कुत्र = कहां । सर्वत्र = सर्वजगह । इदानीम् = इससमय । वाहम् = हां, जी । वरम् = अच्छा । श्रवरम् = युरा । कदा = कव । यदा = जव । तदा = तव्ति सर्वदा = सदा । सत्वरम् = शीन्न । श्रतः = इसवास्ते । एव = ही । श्रिष्ठ = भी, ही, क्या । उपिर = छपर । नीचैः = नीचे । पितृव्यः = चाचा । श्रीतृव्यः = भतीजः, शत्रु । स्वस्तियः = भान्जा । मातुलः = मामा । मातामहः = नाना । पितामहः = वाचा । दौहित्रः = धवता । इवश्वरः = ससुर । श्यालः =

साला । प्रितामहः = परदादा । सोपानम् = सीही । शैत्यम् = सर्दी । पर्यटनम् = सैर करना। चूर्णम् = चून, आटा । दन्तधावनम् = दतीन । अश्लीलम् = गाली गलोज । बाल्यम् = छड्कपन । कर्गलम् = कागज । अनुकरणम् = नकल ।

त्रयोदशः पाठः।

स तत्र कथं गच्छति । अलं कथं इसिस । किं ते तत्र नो वदन्ति। ते गूर्यं च सर्वदा क्रीडथ । यूयं वयं च अत्र स्मः। वाढं युवां तत्र क्रुध्यथः । ते वाळकाः पाठं वरं पठन्ति । इदानीं तत्र किं भवति । उपि पितृन्यस्य दन्तिधावन-मस्ति । इदानीमेव सत्त्रमागच्छामि । मातुलः, अद्दे अस्ति । तत्र शैत्यं नास्ति । नीचैर्गच्छावः । यूयं किं लिखथ । कृपकः, गोधूमान् निंह खादति । मम मातुलस्य इदं कथनमस्ति । तव देवदत्तस्य वाल्यं न गतम्

(संस्कृत बनाओं)

हिरन खिड़की में है। घण्टा वजाने वाला कहां जाताहै। बानर जल पीते हैं। तुम इशारे को क्यों करते हो। चोर वहां जाता है। दाछ में चमचा है। दो बैल दौड़ते हैं। वालक जल पीता है। हम वहां जाते हैं। तुम लड़के के लिये अच्छा नहीं करते।

कः (पुँछ्लङ्ग)= कौन । का (स्त्रीछिङ्ग) = कौन ।

किस्=(नपुंसकछिक) कौन । अयस् (पु॰)=यह । इयम् (स्ती॰)=यह । इदम् (न॰)=यह । यः (पु॰)= जो । या (स्ती॰)=जो । यत् (न॰)=जो । ईदशः (पु॰)=ऐसा । ईदशो (स्ती॰)=ऐसी । ईदशम् (न॰)=ऐसा । कीदशी (स्ती॰)=कैसा । कीदशी (स्ती॰)=कैसा । तादशः (पु॰)=तैसा । तादशम् (न॰)=तैसा । तादशम् (न०)=तैसा । यादश (पु॰)=नैसा । यादशी (स्ती॰)=नैसा । यादशी (स्ती॰)=नैसी । परचात्तापः=अकसोस । मासः=महीना ।

चतुर्दशः पाठः।

यादशम् (न॰)=जैसा । मादृशः (पु॰)=मुभसा
पादृशी (स्ती॰) मुभसी । पादृशम् (न॰)=मुभसा
त्वादृशः (पु॰)=तुभसा । भवादृशः=आपसा । भवादृशी=आपसी । भवादृशम्=आपसा । उपानत्=जृता ।
छत्रम्=छाता । शाटकम्=धोती । शिरोवेष्टनम्=साफा ।
पत्रम्=चिट्ठी । अद्य=आज । श्वः=आनेवाला कळ ।
हाः=गया कल । गतपरेषुः=बीता परसी । लेखनी=कलम।
मसीपात्रम्=द्वात । पापीणपिहिका=स्लेट । लिपि=कापी ।
दुष्करम्=कित । मुकरम्=सहल । दक्तः=चतुर । अङ्गरम्=आंगन । नग्वम्=नाखून ।

पञ्चदशः पाठः ।

माम् = मुभको । त्वाम् = तुभको । तम्=उसको ।
यम् = जिसको । कम् = जिसको । इमम् = इसको
आवाम् = इम् दोनोंको । युवाम् = तुम दोनोंको । तौ=
उन दोनोंको । यौ=जिन दोनोंको । कौ=किन दोनोंको ।
इमी = इन दोनोंको । ऋस्मान् = इमको । युप्मान्=
तुमको । तान् = उनको । यान् = जिनको । कान्=
किनको । इमान् = इनको । मया = मैंने । त्वया=तुने ।
तेन=उसने । केन=किसने । सनेन=इसने । अस्माभिः=
हमने । युप्माभिः=तुमने । तैः=उन्होंने । कैः = किन्होंने ।
यैः=जिन्होंने । एभिः=इन्होंने ।

पोडशः पाठः ।

महाम्=मरोलिये। तुभ्यम् = तेरेलिये। तस्मै=उसकेलिये। कस्मै = किसके छिये। यस्मै = जिसके लिये।
त्वदीयम् = तेरा,रे,री। मदीयम् = मेरा, रे, री। तस्य=
जसका, के, की। भवतः = आपका, के, की। कस्य=
किसका, के,की। यस्य = जिसका, के,की। आस्माकम्
हमारा,रे,री। युष्माकम् = तुम्हारा, रे, री। केपाम्=
किनका,के,की। गाय = ग्रुक्ममं,पै,पर। त्विय=तुक्कमं,पै,
पर। कस्मिन् = किसमें। तस्मिन् = उसमें। एकस्मिन्=

एक में । यस्मिन्≕िजसमें । अस्मिन्≕इसमें, पै, पर ।

सप्तदशः पाठः॥

ि (इदाञ्-दाने घातु) देना।

ददादि=बह देता है ददासि=तू देता है दत्तः=वे दोनों देते हैं दत्थः=तुम दोनों देते हो ददाति=वे (सब) देते हैं दत्थ=तुम (सब) देते हो

> ददामि=में देता हूं ददः=इम (दोनों) देते हैं ददः=इम (सब) देते हैं

(ज्ञा-अववेश्यने) जानना ।

जानाति=वह जानता है। जानासि=तू जानता है। जानीतः=वेदोनों जानते हैं। जानीयः=तुम दोनों जानते हो। जानित=वेस ब जानते हैं। जानीय तुम (सब) जानते हो

> जानामि=में जानता हूं जानीवः=हम दोनों जानते हैं जानीमः=हम (सव) जानते हैं

अकारान्त नपुंसकतिङ्ग पुस्तक शब्द के रूप

त्री पुस्तकम्=एक किताव म्म पुस्तकम्=पुस्तक को पुस्तक=दोनों पुस्तकं को पुस्तके=दोनों पुस्तकोंको पुस्तकोंको पुस्तकानि=सवपुस्तकोंको

अयस्कारः = छहार । कुम्भकारः = कुम्हार । माला-कारः = माछी । सुवर्णकारः = सुनार । चर्मकारः = चमार । मिष्टकारः = हलवाई । ताम्बूलकारः=तम्बोली । चित्रकारः = तसवीर उतारने वाला । पटकरः = छुलाहा ॥ स्वीकारः=दर्जी । पुस्तककारः=निल्दसाज । घटिकाकारः= घडीसाज । रथकारः= वर्व्ह । अञ्चल्लारः= आभूपण । निराकारः= वे शकछ । निराधारः = विना आधार ।

अष्टादशः पाठः।

(भाषा वनाश्चा)

ा किम् अस्पान् जानाति १। तौ तस्मै किं द्ताः।
तत्र तान् कृपाणान् पश्यति । अस्पाकम् इदं पुस्तकं
नो अस्ति । केन मदीयेन मातुलन पत्रं प्रेषितम् ।
युष्पान् व्यंसकान् वालकान् ते आह्यन्ति । अद्यवार्त्ताकस्य शाकं भूतम् । त्विय मम विश्वासः नो
अस्ति । अहं तस्मै यज्ञद्त्ताय दन्त धावनं ददामि।
तौ पटकारौ स्तः। यूयं अस्मान्नो जानीय १।।

्र किस्का लड़का वहां पढ़ता है। यह हमारी दावात

^{*} शेष विसंतियाँ में रूप बालकवत् हाते हैं तथा अर्थ मी

नहीं है । सोमदत्त के लहद् अच्छे होते हैं । तुम्हारा
यही घर है । उस कुम्हारके घड़ अच्छे होते हैं । इस
छहारने मेरी तलवार नहीं दी । उस माली की माला
है जो हमारे पास रहता है । इस सुनार का आभूषण
तुमने देखा । यह बढ़ई का लड़का है । इम तुम्हारे
लड़कों को नहीं जानते ! क्या यह आदमी सुनार है ।
चौटर्यम् =चोरी । शौट्यम् = शूरता । धेयम् = धीरज ।
कापट्यम् = कपट । धौट्यम् = धूरता । धैयम् = धीरज ।
कापट्यम् = कपट । धौट्यम् = घूरता । मौर्छ्यम् = निद्धरता ।
आन्तिकम्=पासवित्रम्=वेताविष्कम्भः=ताला। स्थाटम् = थाल
वाष्प्यानम् = रेलगाडी । आगारम् = पड़ाव, स्टेशन ।
प्रतिदानम् = वदला मिष्म् = चहाना । रागः = प्रीति।
उपकराटम् = पास । उपनेत्रम् = चडमा ।

एकोनविंशः पाठः।

भ्राकारान्तस्त्रीलिङ्गसुताशब्दः।

हिता = लड़की श्री (सुताम् = लड़की को सुते = दोनों लड़कियों के। सुते = दोनों लड़कियों के। सुताः = सव छड़िक्यों ने, से, के, द्वारा सुताभ्याम् = दोनों लड़िक्यों ने, से, के, द्वारा सुताभः = सव लड़िक्यों ने, से, के, द्वारा सुताभः = सव लड़िक्यों ने, से, के, द्वारा सुताभः = सव लड़िक्यों के लिये सुताभ्याम् = दोनों लड़िक्यों के लिये सुताभ्यः = सव लड़िक्यों के लिये

हिंदी सुनायाः = लड़की से सुनायाः = लड़की से सुनायाः = लड़की का, के, की सुनायाः = लड़की का, के, की सुनायाः = लड़की का, के, की सुनायाः = दोनों लड़कियों का, के, की सुनायाम् = सब छड़िकयों का, के, की सुनायाम् = लड़की में, पै, पर सुनयाः = दोनों लड़िकयों में, पै, पर सुनयाः = दोनों लड़िकयों में, पै, पर सुनयाः = व्या लड़की में, पै, पर सुनयाः = अयि लड़की ! के सुनाः ! = अयि लड़की ! के सुनाः ! = अयि लड़की ! के सुनाः ! = अयि लड़की !

विंशः पाठः ।

श्रम्वा = माता, अम्मा । कशा = कोड़ा, इएटर । घटिका = घड़ी । छुरिका = छुरी । जिगीषा = जीतने की इच्छा । जिगमिषा = जाने की इच्छा । चिकीषी = करने की इच्छा । नौका = नाव । युका = जूं । मर्यादा = सीमा । महैळा = बड़ी इलायची । पिपासा = प्यास । बुभुला = भूंख । मुक्ता = मोती । रोटिका = रोटी । बढवा = घोड़ी । प्रतिज्ञा = इक्तरार, दावा । एला = इलायची । उपधा = छल । श्रवस्था = उम्र,दशा । वला = समय । तुला = तराजू = नासिका = नाक । जिहा = जीम । निद्रा = नींद । लुता = मकड़ी । प्रमीला = ऊँघना ।

एकविंशः पाठः ।

भस्त्रा = धोकनी । दीपशलाका = दियासलाई। शीतला = चेचक । अद्धा = विश्वास । श्लाघा = तारीफ । सपर्य्यां≈सत्कार । चटका=चिड्या । दुरवस्था= बुरीहालत । चिकित्सा = इलाज । विचिकित्सा= सन्देह, शक । सिकता = वाख् । ग्रीवा = गर्दन 😘 छिका = खाँक। हिका = हिचकी । वाटिका = वगीची आस्था = आज्ञा, उन्मेद । मूपिका = चुहिया । पाकशाला = भोजनभवन । सन्दंशिका = सण्डासी । कुम्बा = टही। उपदा = भेट, रिश्वत । कर्कटिका = ककड़ी। कलिका = कली । गोषा = गोह। द्राना = दालको खद्वा = खाट । वराटिका = कौड़ी । जुम्भिका= जमुहाई । जुदा = शहद की मक्खी । शुर्करा = चीनी, खांडु । वरयात्रा = वारात । मज्जूषा = सन्दूकची । श्रतुहा = हुक्म । मदि्रा = शराव । यन्द्रा = श्चस्तवल । पामस्ता = नीचता । उच्चता = ऊँचाई । उक्त शब्दों के रूप सुतावत् समभी परन्तु अन्वा शब्द के सम्बोधन में हे अन्य ! ऐसा रूप होता है।

द्वाविंशः पाठः।

भाषा बनाश्रो।

तद अन्दा त्वाम् आह्यति । इयं कस्य कशा अस्ति । अस्माकं छुरिकां स नयति । जिगीषया ते गा गच्छिति । किंगीषया ते गा गच्छिति । किंगीषया ते गा गच्छिति । युं जानीथ भनौकायां जलम् आगच्छित । आस्मन् वस्त्रे यूकाः सन्ति । मर्पादां स खनति । आवां महेलां वाञ्छावः । पिपासया ॥ पिवति । वुश्चन्त्रया आगच्छिते । रोटिके वाञ्छामः । तत्र वहवा धावति । आहं तस्य स्ताये मिष्टं ददामि । इयं पटनस्य वेला नो आस्ति । इयं वरयात्रा सीतापुरस्य अस्ति । इयं कस्य वहवा आस्ति ।

संस्कृत बनाओ

यह उसका छाता है। उस छुहार की क्या उम् है।
इस माली की माला में मोती हैं। मैं इकरार को करता
हूं। इस क्क मुक्तको नींद आती है। दीपक पास
दियासलाई है। उसमें तुम्हारा विश्वास नहीं है।
आपकी तारीफ क्या है। वह बालक मा की सेवा
करता । चिड़िया नाचती है। यहां कीन रहती है।
किसका इलाज होता है। मुक्तको इसमें संदेह है। इस
का पानी मीठा है। तुम्हारी यही प्रतिज्ञा है।

उदाहरणम् ।

अस्यां वाटिकायां द्राचाया हत्ताः सन्ति = इस बार्गाची

में मुनके के पेड़ हैं। अहम् आस्थां करोगि यूयं तं जानीय = में आशा करता हूँ कि तुम उस को जानते हो। पाकशालायाम् इदानीं भोजनं न श्रास्त= भोजनाल्य में इस समय भोजन नहीं है। मूचिकयां अस्माकं बस्लाणि खादितानि = चुहिया ने हमारे कपड़े खालिये। कूपे गोधा निवसति कि यूपं न जानीथ ? = कूए में गाह रहती है क्या तुम नहीं जानते होली ताभ्यां बालकाभ्यां तत्र श्रद्य कि कार्य कृतम् = उन दोनी छड़कों ने वहां श्राज क्या काम किया। एभिः सुवर्णकारैः गीतं ■ गीतम् = इन सुनारीने गीत नहीं गाया। बाटिकायां कस्य वर्यात्रा श्रास्त = बगीची में किसकी बरात है। ब्राह्मणानाम् = ब्राह्मणोंकी ॥

त्रयोविंशः पाठः।

समीपे = पास । शकटम् = गाडी । पुरस्कारः = पारितोषिकः इनाम । मोध्यम् = छिपाने योग्य । पिथानम् = स्त्रा । पूयम् = पीव । पेटकम् = टोकरी । गुच्छकः = गुच्छा । श्रंङ्कोटः = पिस्ता । श्राहेफेनम् = श्रफीम । श्राभिधारः = छोंक । सम्मत्ययः = पूरा यकीन । चोळकम् = चोगा । चक्कसम् = गोलवस्तु, चकला । उत्पातः = श्रारता सायम् = शाम । मातः = सुवह । छुतम् = धी । तैलम् = तेला । श्रङ्गारिका=श्रेगीठी

भाषा बनाञ्चा

मम समीपे अद्य दन्तथावनं नोअस्ति । इदं शकटं कस्य अस्ति । सायं वाष्पयानं तत्र आगच्छति । मञ्जूषायां किम् अस्ति । तस्म सोमदत्ताय पुरस्कारः केन दत्तः । किम् इदं कार्य्य गोष्यम् अस्ति । तस्मिन् घट पिधानं नो अस्ति ॥ ते पुरस्कारं वाञ्छत्ति

संस्कृत चनात्रो।

यह किसका गुच्छा है। टोकरी में क्या है। यहां पिस्ता अच्छा नहीं मिलता है। यह आदमी अक्षीम को खाता है। इस दाल में छोंक अच्छा नहीं दियान गुभको लुम्हारा पूरा यक्कीन है। इस बितुम्हारी श्रारात है। सुबह क्या पढ़ते हो। तुम्हारे मामा पूछते हैं। इस घड़े का घी कैसा अच्छा है!

चतुर्विशः पाठः ।

कोशातकी = तुरई। कारवेल्लिका = करेला। शृङ्गाटकम् = सिंघाड़ा । कालिन्दम् = तरवूजा। खर्वूजम् =
स्वरवूजा। दाडिमम्=अनार। रक्तालुः=रताल् । चिभिटम्=
कचरा । श्रक्तम् = सिरका । आसुतम् = अचार ।
प्रलापः = वकवाद । कृतकम् = वनावटी। भिटिति =
भटा अनुसन्धानम् = अन्वेषणा, खोज । प्राधान्यम्=
प्रधानता । कटकः = कड़ा, सेना । अवलेहः=
वटनी । समासः = मेल, संचेप । विकारः=

तबदीली । पुएडः = पौंडा । तडागः = तालाव । चेत्रम् = खेत् । मिष्टम्=मीठा । श्रक्तिररणम्=विद्धौना । दुर्द्यतः = दुराचारी । सरटः = गिरगिट ।

भाषा बनाञ्चो ।

इयं कोशातकी वरम् अस्ति । अद्य कारवेछिका-याः शाकं भ्नपस्ति । अस्पिन् तड़ागे शृङ्गाटकानि भ-वन्ति । अस्य क्षेत्रस्य कालिन्दानि कीहशानि सन्ति । इदं पम दाडिमपधिकं मिष्ठमस्ति । अस्य मोलानाथस्य छ। अस्य कार्ये कृतकम् अस्ति । यूयं न जानीथ तस्य चोलके दाडिमानि सन्ति । अस्माभिः न दृष्टानि ।

संस्कृत वनाश्रो।

तेरे पास दाख है। इस घड़े में सिरका है। क्या तुम अचार को खाते हो। तुम इस बिक बक्षवादको क्यों करतेहो। उसने शीघ खोज छगाली। तुम्हारी इसमें क्या प्रधानता है। इस लड़के का क्या नाम है। वहां अच्छी चटनी नहीं है। इस घड़े का पानी अच्छा नहीं है।

पञ्चविंशः पाटः ।

श्रमरः = भौंरा । वत्सः = बद्धहा गाय । वदामः = बादामः = वन्दनीयः = नमस्कृति करनेयोग्य । वराहः = सुत्रर । नीरम् = पानीयम् = पानी । समीरः = वायु, इवा । समता = वरावरी । मातुलानी = मामी, माई । मातामही = नानी । पितामही = दादी । मातृष्वसा= मौसी। पितृष्वसा = बुआ, फुआ। ननान्दा = नन्द् । लिवित्रम् = चाक् । कोशः = कोस। योजनम् = चा-रकोस। शण्टः = कपड़ा। शरावः = पिआला, सरवा। लेखः = लिखना। भृत्यः=नौकर। फेनः=फेन।

भाषा बनाञ्चो ।

किं तत्र बाटिकायां भ्रमरा निवसन्ति । वत्सः श्रम्वाया दुग्धं पिवति । अस्य मम मित्रस्य समीपे वदामा न सन्ति। मम ननान्दा तव पाठशालायाम् श्रास्ति। गुरुजना वन्दनीया भवन्ति । वराहाः तदागे भिवशन्ति । श्रस्य नगरस्य नीरसमीरौ वरं स्तः । ते तस्य समतां महां ददति । इयं किं तव मातुळानी गङ्गां यच्छति । किम् इयं तव मातामही श्रम्ति !

संस्कृत बनां श्रो।

तुम्हारी दादी इम समय जीवित है। उसकी नानी
तुम्हारे घरमें है। वृन्दावन से मथुरा को जाता हूँ। इस
आदमी के कपड़े अच्छे नहीं हैं। इस छुहार की यह
कड़ाही कैसी है। यह तालाब नयों सुखा है। इस लड़के
बिक अच्छा है। तुम्हारे नाना के मामा के पुत्र का
यह घर है। इमने ऐमी पाठशाला नहीं देखी है जिसी
यह है। क्या यह तेरी नानी हैं

विषयोगः=जुद् ई। विरोधः, फरेव, बैर्। सातत्यम्=निरन्तर।

धृष्टः = निर्लं ज्ञा । आपिषाकः = दुकानदार । आयः = आमदनी । व्ययः = स्वर्च । घोटकः = घोड़ा । स्वरः = गदहा । मार्जारः = विलाव । कीटः = कीड़ा । ताम्-चूढः = कुक्कुट, मुर्गा । सारमयः = कुक्ता । मुकुरः = द्वेण । कन्दुकः = गद्द । चित्रुकम् = ठोड़ी । काकः = कीवा । कल्रहः = ल्हाई । लवणम् = नमक् ।, कथनम्= कहना । वराकः = विचारा । स्वभावः = आद्त । जपस्करः = मसाला । जीर्णम् = पुराना ।

भाषा बनाओ

श्रीमन् कथने विषयोगः श्रास्त । ते नराका सातत्यं कार्थ कुर्वन्ति । श्रानेन शृष्टेन बालकेन उत्पातः कृतः। अयं घोटकः वरं चलति । मार्जारः सारमेयं ध्यानेन पश्यति । अस्य कुम्भकारस्य खरा रात्री महान्तं कोलाहलं कुर्वन्ति । युष्माकं स्वभावः वरं नो आस्ति । इयं वार्ची कस्य शस्ति। अयं कम्बलः कस्यस्यास्ति

संस्कृत बनाओ

जस घरमें एक बिलाव है। तुम्हारे विस्तर पर की दें हैं। वहीं दो मुर्गे हैं। यह किसका कुत्ता जाता है। वह दर्पण में मुख देखता है। इस दोनों लड़के गेंद खेलते हैं। इस ब्रह्मपर काक रहते हैं। इस दालमें लबण नहीं है। इस मासका यह खर्च है। गेंद से खेलता हूँ। शिव नहीं खेलता है।

षड्विंशः पाठः ।

कोषः = गुस्सा। लोभः = छाछच । इन्धनम् = ईधन,
लकड़ी । आईम् = गीला। पथ्यम् = ग्रुफीद् । तथ्यम् =
सच । सज्जनः = ध्रच्छापुरुष । आलाषः = बातचीत् ।
अमः = बेहनत । नारी = श्रीरत । जननी = माता।
कल्याणम् = भळाई । निषेधः = मनाई । पेषणी । सिल्
वहा, चक्की । रजतम् = चांदी । शुक्रम् = वीटर्षे ।
रमशानन् = मरघट । स्थैर्यम् = मज़बूती । स्थौल्यम् =
मोटाई । रिक्नणम् = रींगना । रसायनम् = कीमिया।
रेचकम् = दस्तावर । आरोहणम् = चढ़ना। लाङ्गूलम् =
पूछ । लालनम् = लाइ । वमनम् इलटी । वातायनम् =
मरोखा । पपञ्चः = जाळ, टगई । तक्कम् = महा।
स्वकीयम् = अपना । परकीयम् = पराया

भाषा बनाओ ।

वरं न कोपस्य फलं किदापि । लोभः पापस्य कार-एम् । फलं वरं वै भवति श्रमस्य । तके न पश्यामि घृतं कदापि । श्रुरा न घावन्ति कदापि युद्धात् । वातायनं पश्यति सोमदत्तः । वेदस्य पाठं कुर्वन्ति बालकाः ।

संस्कृत बनाओ।

मरघट में ईंधन नहीं है। सन्दूकची में मुटाई कम है

इस चांदी में विकार क्यों है। कुत्तें की पूंछ भारोखें में है। यह दवा दश्तावर तो नहीं है। तुम्हारी चांदी की दावात है। किस आदमी ने मनै किया है।

सप्तविंशः पाठः ।

श्रातभः=पत्रका । स्तुतिः=तारीफ । शिथिछः=दीला । परिचयः=जानकारी । रत्तकः=पालक । लुण्डाकः=लुटेरा । पत्रवाहकः=चिट्ठीरसा । वर्षीपत्तः=झोला । दुराष्ट्रहः=इढ । निर्णयः=फैसला । मोहितः=झाशिक । दिवान्धः=चिम-गाद् । विस्मयः=ताञ्जव । कृत्वनः=नाशुकरा । न्यासः= भरोहर ।

भाषा बनाञ्चो।

शलभाः पतन्ति दीपे मम मातुलस्य । परिचयेन सदा भवति स्तुतिः । बालस्य नीचैः पठनं न भवति ॥

संस्कृत बनाञ्जो।

चिट्ठीरसा के पास छुटरा रहता है। उसके फैसले में तुमने हठ किया। इस द्वल पर रात्रि में चिमगादड़ रहते हैं। यह ताज्जुब की वात नहीं है। बद्ई के फैसके में क्या हुआ। यहां चिमगादड़ रहता है।

भष्टाविंशः पाठः।

स्थूलम्=मोटा । स्र्मम्=वारीक । आछकम्=आछ् । लाधुशङ्का=पेशाव । स्नानम्=न्द्वाना । पर्पटः=पापद । पाषाणः=पत्थर । वटकः=वड़ा (दाल का) । कथिता= कड़ी । निस्तुषा=चक्की । प्रवनम्=तिरना । प्रतिमानम्= तोलना । कुण्डलिनी=जलेवी । शकरोदकम्=शरवत । लाजाः=खीळ । पुष्टिः=मजबूती । तुष्टिः=सन्न । मतु-लम्=बहुत । पिष्टपचनम्=तवा । मरीचम्=मिर्च । जनम्= कम । कविका=छगाम ।

भाषा बनाञ्चो ।

स्थूतानि अक्षराणि लेख्यानि नो स्थ्माणि । ताजान् चर्वन्ति बालकाः । रघुवरःसुखदो नहि दुःखदः ।

संस्कृत बनाञ्चो।

इस कड़ाई की कड़ी कैसी है यह किसकी चक्की है। इसकी खीलों में भेरी जलेबी है। कैसी मज़बूती को चाहते हो। इस आदमी के बढ़े अच्छे होते हैं।

एकोनंत्रिंशः पाठः।

त्रयस्त्रिशक् देवताः सन्ति, अष्टी वसवः, एकादश चेद्राः, द्वादशादित्याः, इन्द्रः प्रजापतिश्रेति । चत्वारी-वेदाः । षट् शास्त्राणि च सन्ति । चत्वारी वर्णा

१-पृथिवी,जल,तंज,वायु,त्राकाश,चौ,चन्द्र नद्यत्र ॥ २-प्राण् । अपान,व्यान,समान,उदान,नाग,कुर्म,कुकल, देधद्रप्र,धनञ्जय, जीवात्मा,॥३-चैत्र,वैशाख,ज्येष्ठ,त्राषाढ्,श्रावण, भाद्रपद्, श्रा-श्विन,कार्सिक,मार्गशिर,पौष,माघ,फाल्गुन. ॥

14.5

आश्रमारच । त्रिविधं कर्म-क्रियमाणं संक्रिचतं प्रारच्य क्रचेति । ईश्वरजीवप्रकृतयः, त्रयोऽपि पदार्घा स्रनादयः । शिचाकल्पच्याकरणानिरुक्तद्यन्दोज्योतिषाणि चेदाङ्गानि । विदुषां भूषणं विद्या भूषणं मूर्वभूषणम् । स्रोदेम्

मित्रवर्थं ! नमस्तेऽ-स्तु ! इन्द्रगस्थतः -परेशकुपातः, अत्र सर्वथा कुशलम् अस्ति आशा आस्ति तत्र भवान् अपि कुशली यिविष्यति । अस्पाकं गतपरेष्धः षागतमासिकी परीचा संभूता तत्र चरवारि पत्राणि तु सुष्ठु लिखितानि परन्तु गणितस्य पत्रे सन्देहः आस्ति । स्वपरीचासाः, अपि स्कटिति द्वचं छेक्यम् । अन्यच्छिवम् ।

> भवन्मित्रः-सस्यव्रतः ॥ श्रो३मु ॥

श्रीयुक्तपरममाननीय । प्रधानाऽध्यापक । महोद्य । नमस्करोमि भवन्तम्-

देव ! मम मातुलस्य ज्येष्ठपुत्रस्य पञ्चमकचास्यस्य सोमदत्तस्य अस्मिन् एव चेत्रमासे शुक्लपञ्चम्यां विवाहः निश्चित इतो वस्यात्रा सामपुरं मिन्द्यति अतएव मम गमनं तत्र आवश्यकम्, अस्ति-एतद्यम्ब्यभृति पञ्चानां दिवसानाम् अवकाशं वाञ्छामि आशासे अवश्यमेव स्वीकृतो भविष्यतीतिशम्-

निवंदकः-नवमकचास्थो गुरुद्यः-

२८ (गणना)											
		एकादश	28	पक्षविशतिः	२१	पकत्रिंश त	31	एकचत्वारिश त ्	धर्		
एकः	4	द्वादश	१२	द्वाविशतिः	२२	द्वात्रिंशन्	३२	द्विचत्वारिशत् 📗	धर		
द्धी*	२	झयोद् रा त्रयोद् रा	१३	प्रयोविंशतिः	રંવ		1	द्वाचत्वारिशत् 🖠			
त्रय:	3			चतुर्विशतिः	२४	त्रयस्त्रिशत्	33	त्रिचत्वारिशत् ।			
चत्वा	रः 🛚	चतुर्दश	58	पञ्जितिशतिः	२४		३४	>	83		
पुरुच	X	चङचद्रा	१४		२६	चतुर्धिश्रात्	40	त्रयद्यत्वारिशत् 🕽			
	દ્	पोडश	१६	षट्विंशतिः	~ ५	पञ्चीत्रशत	32	चतुश्वत्वार्धिशत् 💎	88		
पद्	٩	4144	- 1	सप्तिशितिः	२७	पट्त्रिशत्	३६	पञ्चचत्व।(रेशत् 👚	単文		
सप्त	v	सप्तदश	50			। पद्ग्वराष्		पद्चत्वारिशत् । सप्तचत्वारिशत्	४६ ४६		
-		ग्रम्यादश	१८	n_n.	~-	सप्तत्रिंशन्	30	,			
अप्ट अप्टी	} =	अन्दाप्या	, ,	श्रप्राविशतिः	२८			अष्टाचरवींरशत्)	u=		
नव	3	एकोनविश ि	तः१६	पकोन(त्रशत्	28	अप्रात्रिशत्	३्द	अष्टचत्वगरियत् (8=		
		~ ~		त्रिंशत्	30	एकानचत्वारि	शत्३६	एकोनपञ्चाशत्	કદ		
दश	\$0	विश्वति:	२०	C. C.		चत्वारिशत्	80	पञ्चाशत्	χo		
					_	2 - 22 - 3			2 3		

• नपुंसक जिल्ल में पकम्, हे, त्रिणि, चत्वारि । स्नीलिङ्ग में पका हे, तिस्रः, खतसः, मा होते हैं (पु॰) में विसे ही हैं शेष रूप तीनी लिगी में समान हैं।

				1							
प्कपञ्चाशत् ४१		१ एकसप्ततिः	७१ एकाशीतिः	= ?	एकनवतिः	83					
हिं १ ज्वा श त् १ पुर	द्विपष्टिः हे .	ुद्धिमस्रतिः 🕽	७२ द्वशीतिः	= 2	द्विनवतिः)						
इ।पञ्च। वस् 🕽 🧻	हापाष्टिः ∫	इामप्ततिः ∫		1	द्वानवतिः 🕽	83					
जिपञ्चाशत्) _{प उ}	त्रिपष्टिः } हः	Grand.	> उपशीतिः	⊏ ₹	त्रिनवतिः)						
त्रयःपञ्चाशत् 🖯 🤻	त्रयःपाष्टः) '	त्रयस्सप्ततः :	वतुरकोतिः	≈ 8	त्रयोनवतिः ∫	123					
चतुःपञ्चाशस्य ४	चतुष्पष्टिः ६१	४ चतुःसप्ततिः	७४ पञ्चाशीतिः	= 3	चतुर्नवतिः (83					
पञ्चपञ्च,शत् ५५	पञ्चषष्टिः 🦠 ६ !	ध पञ्चसप्ततिः	194	`	पञ्चनवतिः	84					
- पट्पवाशत् ५६	पद्यष्टिः 📑 ६१	व पट्सप्तातिः	७६ पडशीतिः	द ६	पण्णवितः	88					
- ससपञ्चाशत् ५७	सप्तपष्टिः ६०	असमप्तिः	७७ सप्ताशीतिः	20	सप्तनवातिः	03					
अण्डापञ्चाशस्पूट	अष्टपिष्टः 🔪 🛌	अष्टसप्तातः र	७= अष्टाशीतिः	22	अष्टनविः >						
अण्टपञ्चाशत्	अष्टापछिः∫ ्रे	अष्टससातः (अप्टानवतिः 🕻	23					
एकानपष्टिः ५६	एक निसप्ततिः ६।	१ एकोनाशीतिः	७६ नवाश्मितः	25	जबनबतिः	33					
पछिः ६०	सप्ततिः ७०	अशीतिः	८० नवतिः	60		200					
सपाद्यतम् १२५ । द्विपाद्शतम् १५० । त्रिपाद् शतम् १७५ । रातद्वयम् २०० ॥											

अ ाध्यायी भाष्य ।

जिसका क्रम इस प्रकार है स्वास्त्र पदच्छेद, विभक्ति वार्तिक संस्कृतहत्ति तथा भाषाहत्ति एवस् उदाहरण विश्रोप टिप्पनियों के सहित है स्ट्य ३) सजिस्द ३।८) डाकच्य ॥)

काशी की प्रथम परीचा (रघुवंश)
दितीय सर्ग से पञ्चम् सर्ग तेक विशेष व्याख्या
हक मृत्य ॥) माधाद्यं सर्गद्वयम्-मित्लकम् ।=)
रामायण महाभारत (परीचासङ्कालितांश)

सान्वयपर्यायवाचक शब्दों के सहित मू०।)

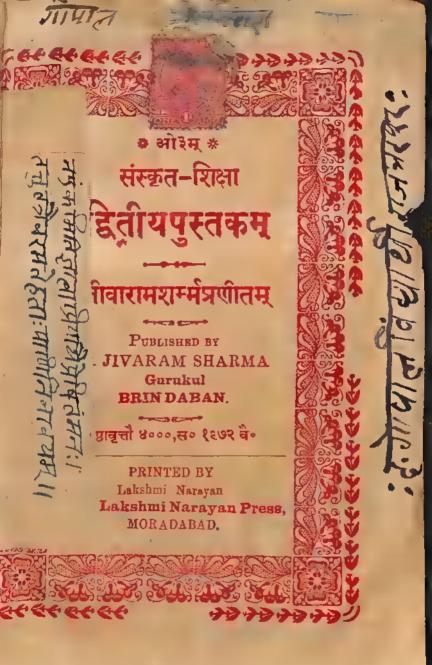
संस्कृत शिद्धा-परीक्षा देने वाळे तथा संस्कृति वनाने एवम् साधारण बोलने का अभ्यास करने वालों के लिये एक अनर्घ रत्न है जिसकी प्रशंसा वंगवासी भारतिमत्र तथा बेंकटेश्वर प्रभृति महत् समाचारपत्रों ने की है।प्रथम भागलो द्वितीय भाग नो तृतीय भाग ने चतुर्थ भागानो पर्वसम्भागानो प्रथम परीक्षा के १२वर्षों ने पर्वे।-)

तर्कसंग्रह—प्रत्येक परिभाषा पर सखनाण भिन्न २ संख्या देकर न्याय के मृद्धि को प्रचालित भाषा में सम्यक् दर्शीया है मृ०।) मध्यमा परीचा के १२ वर्षों के प्रज्ञ पत्र ।>)

किरातार्जनीयस्याद्यसर्गत्रयम्।

विशेष व्याख्या युक्त 🕯 मू० ॥)

श्चित्वोध—सान्वय पर्यायवाचक शब्दयुक्त म्॰ ८) विजने का पता-जीवाराम शर्मी उपाध्याय गुरुकुल रुन्दावन

अ अध्यायी भाष्य।

जिसका क्रम इस मकार है मूलसूत्र पदच्छेद, विभक्ति वार्तिक संस्कृतहाति तथा भाषाष्ट्रित एवम् उद्दाहरण मय विश्रप टिप्पनियों के सहित है मूल्य ३) सजिस्द ३।८) डाकन्यय ॥)

काशी की प्रथम परी की दिनीय सर्ग से प्रज्ञम् सर्ग तेन दिन स्वार्ग सर्ग है के स्वार्ग स्वार्य स्वार्ग स्वार्य स्वार्ग स्वार्ग स्वार्ग स्वार्ग स्वार्ग स्वार्ग स्वार्य स

संस्कृत शिद्धा-परीचा देरे वनाने एवम् साधारण बोलने का क लिथे एक अन्ध रत्न है जिस् भारतिमत्र तथा वेंकटेश्वर प्रभृति की है।प्रथम भाग । हितीय भाग भाग । १) पञ्चमभाग । १) प्रथम

तर्कसंग्रह-प्रत्येक परिभाष संख्या देकर न्याय के गृहार्थ सम्यक् दर्शाया है मू०।) मध्य प्रकृतित्र ।=)

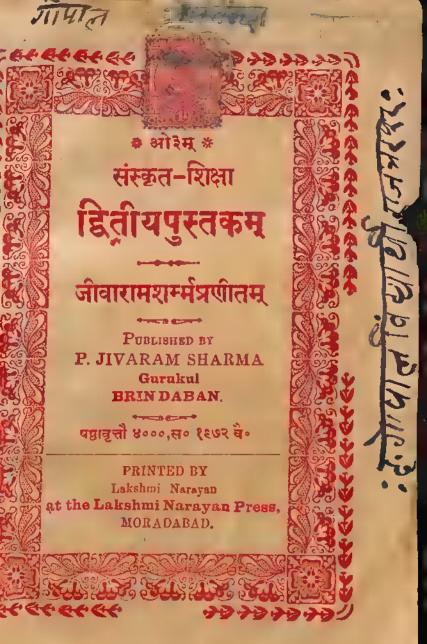
किराताईनीयस् विशेष व्याख्या युक्त है श्रुतबोध-सान्वय पर्यः विजनेका पता-जीवारामञ्ज it

शाली वासी (त्रों ने =)चतुर्थ के पर्चें।=) भिन्न २ भाषा में

२ वर्षों के

1.

क्रं मृ० =) क्रल दृत्दावन

श्रहमस्त्रकाशितपुरतकानां सूचीपत्रम्।

संस्कृतभाषाविवृत्तिविभू. १ अष्टाध्वायीभाष्यम् चितम् । २ लघुकौमुदी-सतिलकम् । संस्कृते प्रत्येकप्रयोगसा-धनसहितम् मू० १॥) सबन्धनम् १॥।) ३ सरस्वतीकोदा:-द्दासहस्राद्ष्यधिकदाब्दानां विव-रणोपेतः (15 ४र घुवेदाम्-सम्बतुष्टयम्-विद्यार्थिबन्धुतिलकोपेतम्॥) ५ माघायं सर्गद्वयम् ६ किराताजुनीयबायं संगत्रयम् " रामायणमहाभारतयोः (परीक्षाकितांदाः) ।) ८ श्रुतबोधः वि० ९ तर्कसंग्रह:-भाषादीकोषेतः १० मध्यमापरीक्षाया हाद्दावर्षाणां प्रश्नपत्राणि ।=) ११ प्रथमापरीक्षायाः १२ संस्कृतशिचा-प्रथमोभागः मू० /) द्वितीयोभागः स्००) तृतीयोभागः स्००) चतुर्थोभागः सृ०।=

पुस्तकं भिलनेका पता-

श्री० प० जीवारामशर्मा उपाध्याय गुरुकुल-गृन्द।वनः

॥ भोरम्॥ संस्कृत-शिक्षा

्रिंदितीय-पुस्तकम्

परेश शषमीश्वरं रविषकाशकं विभुम्। अजं प्रजापतिं प्रभुं नमाम्यहं महेश्वरम्॥ मया बुषानुवायिना परेशध्यानधारिणा। हदं हितीयपुस्तकं विरच्यते विवेकदम्॥२॥

प्रथमः पाठः ।

(पर्व धातु के लद लट् लोट् और लुङ्लकारों के रूप)

लट् लकार 📗

ा पठित = वह पहता है। तो पठतः च वे दोनों पहते हैं ते पठिति = वे पढ़ते हैं। त्वस् पठिसि -तृ पढ़ता है। युवास् पठथः -तुम दोनों पढत हो।

यूयम् पठय=तुमम्बपहतेहो अहम् पठामि=मैं पहना हूं आवाम् पठाव!=हमदोनों

पढ़ते हैं।

वधम् पठामः=हम सब्

ऌट् लकार 🎚

सपिठ ध्वेति=वह पहेगा।
तौ पिठ ध्वतः=वेदोनोंपहेंगे
ते पिठ ध्वित्ति=वेद्यव पहेंगे
त्वम् पिठ ध्वित्वित्व स्व पहेंगे
युवाम् पिठ ध्वयः = तुन
होनों पहोगे।
यूयम् पिठ ध्वथः=तुमस्व
पहोगे

पढ़ाग अहम्पठिष्यामि=मैपढूंगा आवाम् पठिष्यावः =हम

ाठष्यातः =हम - दोनों पहेंगे ।

पढते हें वयम्पठिष्यामः=हमपढेंगे

१ तर्वतमान, लर्भविष्यत्, लीर् विधि और लुङ्लकार भूतकाल में होतो है। १ जब कीई हुङ् अक्षर पर होता है तब सः के आग विसर्ग नहीं ।हते ।

स्रोट् सकार ३

स पठतु=बह पहें
तो पठताम्=बे दोनों पढें
ते पठन्तु=बे सब पढें
त्वम् पठ=तृ पट्ट युवाम् पठतम्=तुम दोनों
पढ़ो। यूयम् पठत=तुमस्ब पढ़ो अहम् पठानि=में पढें आवाम् पठाव=हम दोनों
पढें वयम् पठाम=हमसबपढ़ें

लुङ् लकार अपाठीत्=वह् पढ़ा 📰 उसने पट्राधा तौ, अपाटिं ष्टाम्=डन दोनों ने पढ़ा तेअपाठिषु:=उन्होंने पढा त्वम् अपाठी:=तृनेपहा युवाम्, अपाठिष्टम्=नुम दोनों ने पढ़ा युवस् अपाठिष्ट= तुम सनने पढा अहम्अपाठिषम्=मैनेपहा आवाम्, अपाठिष्व=हम दोनों ने पढ़ा वधम्, अपाठिषम = हम अवने पढ़ा

हितौयः पाठः ।

प्रातः=सवेरा शनैः=धीरे न्यूनम्=कम। अधिकम्= बहुतासायम्=शामा राजिन्दियम्=रातिदना स्वयम्= खुद । वृथा=निर्धक । सामि=आधाानृतस्=निरुचया कुतः=कहाँ से । यतः=जहां से, क्योंकि । तिहिं=तब। बहि=जब कहिं = कब । एतिहिं=अब। मसी=स्याही। पङ्गः = कीच । रूप्यकम् = रूप्या। पणः = पैसा। आणक्म = आगा। पादुका = खुडाऊं। मार्गः = रास्ता । विरुद्धम् = उत्दा । इष्टका = ईंट । घस्नः = दिन।निशा = रात्रि।प्रमादः = बेपरवाही । अभ्यासः = महावरा,मद्दक् । बाहुल्यम् = बहुतायत । योग्यता = लियाकृत । शैली = ढक्क । दुबलता = कमज़ोरी । शिम्बा = वाल । पुटम् = फली

उदाहरणानि ।

किं यूयं प्रातः न पठथ ?= ा तुम सुबहको नहीं
पढते । इदं सायं वदिष्यामि = यह को कहूंगा।
युवां रात्रिन्दिवं शयनमेव वाष्ठ्यथः = तुम दोनों रात
दिन मोना ही चाहते हो। ती वृथा भूमि खनतः =
वे दोनों निरथक भूमि को खोदते हैं । यज्ञदत्तः
सामिकार्यं करोति = यज्ञदत्त आधा काम करना है।
मूनं यूयं मार्गे की डिष्यथ = तुम निश्चय ही रास्तेमें खेलो
गे। युवां यतः आगच्छथातस्य स्थानस्य नाम वदतम् =
तुमदोनों जिसस्थान से आते हो उसका नाम लो।

(अधोलि। वित् वाक्योंकी भाषा बनाओं)

अस्माकं मसीपात्रे मसी वरं नो अस्ति। अस्मिन् मार्शे पक्कः—अस्ति। तस्य समीपे पञ्चरूपाकाणि सन्ति । एकेन पणेन किं भवति। इदं का पुस्तकम् अष्टाणकानामस्ति । यूयं मां कानीथ। बाहम् युष्मान् जानीमः।

(श्रधोलिशित वाक्यों क्र संस्कृत बनायों) वह उत्हा करता है। इस घरमें कितनी हैं हैं हैं ? तुमने आज अधिक भोजन किया है। तुम वहाँ पढोगे ? वहां जाकर तुमने गा कहा?महादाय में क्या कहूं!कह तू क्या कहताहै?हमारा नाती पढ़ेगा। तु इहारा भाष्ट्रजा कहां जाता है। क्या तुम्हारे पास किताब नहीं है? राजि का काम राजि में ही करता हूं। तुम्हारी यह किताब अच्छी है॥

> ृत्तीयः पाठः । गम्छ–(धातु) जाना ।

लट् १

णे गच्छति = यह जाताह स आगच्छति = वह आता है।

लट २

ण गिमः यति=वहजायगा स आगिमध्यति = वह आवेगा ।

लोट ३

स गच्छतु = वह जावे। स आगच्छतु = वहआवे।

लुङ्

स आगमत् = वहुआयाथा

लुङ् ४

ा अगमत् = वह गयाथा तौ, अगमताम् = व दोनों गये थे। ते,अगमन् = वेसबगयेथे त्वम्, अगमः = तूगयाथा युवाम् अगमतम् = तुम दोनों गये थे।

य्यम् अगमत = तुम् ।

अहम्अगमम् = मैंगयाथ आवाम् अगमाव = हम दोनों गये थे ।

वयस् अगमाम = इमसवं

१ जहांपर किसी धातु का एकही रूप लिखाई वहां पर शेपरूप पड धातु के समान जाना।

भू (धातु) होना।

खद् १

ऌट् २

🔳 भविष्यति=वह होगा।

स्रोट् ३ स भवतु=वह होवे।

नुङ् ४

तौ अभूताम्=वे दोनोंहुए। 🖥 भवति=वह होताहैवाहै ते अभूवन्=वे सबहुए । त्वम् अभू:=तृ हुआ। युवास् अभूतम्=तुम दोनौ हुए !

> यूयम् अभूत=तुमसबहुये। अहम् अभृवम्=मैं हुआ। आवाम् अभूव=हमदोनी

夏叹!

स अभूत्=वहहुआ वाधा। वयम् अभूम=हमसबहुए

चतुर्थः पाठः ।

वादी = मुद्दई । प्रतिवादी = मुद्दालय । प्राइवि-वाक्षः = वकील । न्यायालयः = कचहरी । लेखकः = मौहर्रिर । साक्षी = गवाह । साक्ष्यम् = गवाही । प्रतिभ! = जामिन। आवेदनपत्रम् = अर्जी । अभि-योगः = मुक्हमा । न्वायाधीशः = मुन्सिकापत्रा-लयः = डाक्खाना। छात्रः = विद्यार्थी । छात्रालयः=

बोर्डिङ्गहाउस । शुल्कालयः=चुङ्गीघर । बन्दी=कैदी । कुसींद्म्=व्याज । चिकित्सालयः=सफाखाना । पुरी-षालयः=वम्पुलिस, (गाण्याता) । नगरम्=वाहर । नृवांसः=क्रूर । आयत्तम्=अधीन । समितिः=सभा । द्ण्डः=सज़ा । आतपः=धृप । ताम्बूलम्=पान । दुर्गः= किलाताष्ट्रम्=देश।भूगालः=राजाःप्रक्षणम् = देखना। उदाहरणानि ।

स युष्मानं वादी गच्छति=वह तुम्हारा मुद्दे जाता है। प्रतिवादी इदानीं प्राइविवाकस्य गृहम् अगमत्=मुद्दालय इस वक्त वक्षीलके घर पर गया है। भूष्य न्यायालयस्य न्यायधीकाः कः अस्ति=इस कच्च हरी का मुन्सिफ कौन है। अनेन साक्षिणा साक्ष्यं वरं न दत्तम्=इस गवाने गवाही अच्छी नहीं दी। अस्य लेखकस्य लेखः वरमस्ति=इस मुद्दिरका लेख अच्छा है। अस्मिन् राष्ट्रे दुःखं तुनाऽस्ति=इसदेश में दुःख तो नहीं है। अस्ति तु=है तो॥

भाषा बनाग्री

इदम् आवेदनपत्रं कस्य अस्ति। अस्मिन् अभियोगे कि भविष्यति। अस्माकं छात्रालयस्य छात्राः सन्ति। अस्य नगरस्य द्युलकालयः कुत्र अस्ति। अयं वन्दी गच्छति। यूयं तं सोमद्त्तं जानीथः वयं नो जानीमः।

पञ्चमः पाठः । डुदाञ् (धातु) देना ।

लट् 🤋 🛚 ददाति = वहदेता है। ऌट २ स दास्यति = वह देगा।। लांट् ३ सद्दानु = वह देवे। तौ दलाम् = बेदोनों देवें ते दद्तु = वे सब देवें त्वम् देहि = तू दे। युवाम्दलम् = तुप्रदोनोंदो यूयम्, दत्त = तुमसबदो। अहम्, द्दानि = मैं द् आवाम्,द्दाव = हमदोनों वयस् ददाम = हम सब

लुङ् १

स, अदात्=इसनेदियाथा
तौ अद्गताम्=इन दोनों
ने दिया।
ते, अदु:=इन्होंने दिया।
त्वम्, अदाः=तूने दिया।
यूवाम् अदातम्=तुमदोनों
ग दिया।
यूवम् अदात=तुम सब ने
दिया।
अहम् अदाम्=भने दिया।
आवाम् अदाव-हमदोनों
ने दिया।
वयम् अदाम=हम सब ने
दिया।

प्रच्छ (धातु) पूछनः ।

बट् १

ऌट् २

सः प्रच्छति = यह पृछताहै स,प्रश्यति = यह प्रेंछेगा

क्ताट् ३ स प्रच्छतु = वह पूछे। लुङ् ४

स अप्राक्षीत् = उसनेपूछा तौ अप्राष्ट्राम्-उन दोनों ने पूछा ।

ते अप्राक्षुः = उन्होंनेपूछा त्वम् अप्राक्षीः-तृरे पूछा। युवाम्,=अप्राष्टम् = तुम दोनों ने पूछा । यूपम् अप्राष्ट = तुम

ने पूछा

अहम्,अप्राक्षम्=मैने पृछा आधाम् अप्राक्ष्य = हम दोनों ने पृछा

वियम्,अप्राध्म-हमनेपृछा

हिशर् (धातु) देखना।

कर् १

पर्चित=वह देखता हैरोप रूप 'पठ्' के तुल्यसमझो।

लृट् २

स द्रक्ष्यति=वह देखेगा। शेष 🕶 'पठ्र के तुल्य।

लोट् ३

च पर्यतु=वह देखे। शोष रूप पर्क सहश ुलुङ् ४

स अद्श्रंत्-उसने देखाथा तौ अद्शंताम्-उन दोनों ने देखा ।

ते, अद्दीन्-उन्होंने देखा त्वम् अद्दी:=तृने देखा । युवाम्अद्दीतम्=तुम्दोनों नेदेखा

यूयम् अद्देशत=तुम् सबने देखा।

अहम् अद्दीम् न्मैन देखा आवाम् अद्दीव=हमदोनी ने देखा।

वयम् अद्शीम=हमस्वने देखा ।

षष्ठः पाठः ।

वर्जियित्वा=छोड्कर । आसित्वा=बैठकर । पृष्ट्या= पूछकर।स्पृष्ट्वा=छूकर। पठित्वा=पढ्के। पाठियत्वा= पढ़ाकर् लिखित्वा, लेखित्वा=लिखकर । शयित्वा= सोकर ।लेखयित्वा = लिखाकर। कृत्वा=करके। कार-घित्वा = कराके। सुकत्वा=खाकर भोजियत्वा=खिला-कर विदित्वा=जानकर।वेदियत्वा=जनाकर।उदित्वा= कहकर। उपित्वा = वसकर।छित्वा=काटकर, तोड्कर। हदित्वा=रोकरःमुषित्वा = चुराकर। ळूत्वा=काटकर। भित्वा = फाइकर। पुत्वा = पाककरके। दत्वा=देकर। दापियत्वा = दिलवाकर । गृहीत्वा=पकड़कर । गत्वा= जाकर । गमयित्वा = भेजकर । सुप्त्वा = सोकर । श्चत्वा = सुनकर । मिलित्वा, मेलित्वा = मिलकर । मत्वा = मानकर । लींड्वा = चाटकर । पक्त्वा = पकाकर । मृत्वा = मरके । धृत्वा = घरके । नत्वा = प्रणाम करके। स्नात्वा = नहाकर । पाचियत्वा = पक्रवाकर।जग्ध्वा = खाकर। कत्तीयित्वा = कतर कर। नीत्वा=लेजाकर । भूत्वा=होकर । हित्वा=छोड़कर ॥

> सप्तमः पाठः । (डदाहरणानि)

यज्ञदत्तः पाठं पठित्वा लेखं च लिखित्वा आग-

मिष्यित=यज्ञद्त्त पाठको पढ़कर और लेखको लिख कर आवेगा। आई पाठ पाठियत्वा लेख च लेखित्वा आगमम् = में पाठको पढ़ाके और लेखको लिखवा कर आया हूं। अहं तौ च तस्मै पारितोषिकं दाप-यित्वा गमिष्यामः = में और वे दोनों उसके लिये इनाम दिखवाकर जावेंगे। वस्त्राणि कत्त्वित्वा तन्न गमिष्यामि = कपड़े कतर कर वहां जाऊंगा।

भाषा बनामी ।

तस्य समाचारं विदित्वा कि भविष्यति । अहम् अत्र उषित्वा कि पठानि । त्वं कदित्वा एव नित्पम् आगच्छसि । स कि कृत्वा अगमत् । आवां कार्य कार्यित्वा गृहं गमिष्याव:। भुकत्वा सत्वरं आगच्छ । तौ अहं च तान् नो अप्राक्षम ।

संस्कृत बनाचा ।

पाठको प्रशंकर पढ़। मेरा वचन सुनके ना। उसको मिलकर जल्दी आओ। क्लम को पकड़ कर लिख। में तुम्हारे पुस्तक छेकर जाऊँ। वह हमको इनाम दिलवाकर गया। वह लड़का प्रणासकरके जाताहै। यह दूध में पीलूं। तुम क्या पूंछते हो। पकाकर देख्ंगा

अष्टमः पाठः। डुक्ज् (धातु) करना ।

बर् १

ण करिष्यति = वहकरेगा स्रोट् ३

करोतु = वह करे। तो कुरुताम् = व दोनोंकरें ते कुवन्तु = वे सब करें त्वम् कुरु = तृ वि । यूवाम् कुरुतम् = तुमदोनों करो।

यूषम् कुरुत = तुमस्वकरो अहम् करवाणि - हैं करं आवाम् करवाय = हम दोनों करें। वयम् करवाम = हम सब करें।

खुङ् ४ स्टार्भीन-स्म

सअकार्षीत्=उसनेकियाथा तौ, अकार्ट्यम्=उनदोनीने किया।

ते, अकाधुः=उन्होंनेकिया त्वम् अकार्षाः = तृनेकिया युवाम्अकार्ध्यम् = तुमदो-नोंने किया।

यूयम्अकार्छ=तुमनेकिया अहम् अकार्षम्=मैने किया आवाम् अकार्ष्व = हम

दोनों ने किया।

वयम् अकार्ध-हमसबने किया।

त्निख् (धातु) त्निखना ।

लट ।

■ जिल्लित=वहलिल्लाहै लट २

र लेखिष्यति=वहलिखेगा

साट ३ स लिखतु-वह लिखे।

लुङ्ग 🛮

ति=वहलिखेगा स अलेखीत्-उसनेलिआ

पा (धातु) पीना।

लट् ।
पिबिति=बह पीता है
लुट् २
स पास्पित = बह पियेगा
स्रोट् ३
स पिबतु = बह पिये।
लुङ् ४
अपात् = उसनेपियाधा
तौक्षपाताम् = उनदोनोंने

ते अपुः ः उन्होंने पिया।
त्वम् अपाः = तुने पिया।
युवाम् अपातम् = तुम दोनों
य्यम् अपात = तुमने पिया।
यूयम् अपात = तुमने पिया
अहम् अपास् = मैंने पिया
आवाम् अपाव = हम दोनों
ने पिया।
वयम् अपाम = हम सबने
पिया।

नवमः पाठः

विवा

स्नातुम्=न्हाने को त्यक्तुम्=छोइने को। पठितुम्=
पड़नेको। लेखितुम् = लिखनको। पटुम् = पूछने को।
इष्टुम् = देखने को। गन्तुम् = जानेको। आगन्तुम् =
आनेको। स्मर्कुम् = याद्करने को। शियतुम् = सोने
को। जागरितुम् = जागने को। विद्यातुम् = जानने
को। हसितुम् = हंसने को। जेतुम् = जीतने को।
पराजतुम् = हारने को। मारियतुम् = मारने को।
पाठियतुम् = जीने को। सीवितुम् = सीने को।
पाठियतुम् = पढ़ाने को। स्थातुम् = ठहरने को।
उत्थातुम् = उठने को। आसितुम् = बैठनेको। कर्तुम् =
करने को। कारियतुम् = कराने को। दातुम् = देनेको।

दापियतुम् = दिलवानेको।द्दीयितुम्=दिखलवानेको। आहातुम् = बुलवाने को।लेखियतुम् = लिखवानेको। पायियतुम्=पिलवानेको।विकेतुम् = बेचनेको।केतुम् = ख्रीदने को।स्प्रष्टुम् = छूनेको।नेतुम् = लेखानको॥

दशमः पाठः । (उदाहरणानि)

ती स्नातुं तत्र गच्छताम् = वे दोनों वहां नहानेको जावें । अहं स्नात्वा किं करवाणि = में नहाकर क्या करूं । तो लेखं लिखतुं गच्छताम् = वे दोनों लेखको लिखनेको जावें ते तत्र किं प्रष्टुम् अगमन्=वे वहां क्या पूँछने को गये थे । तो श्रायतुं तत्र । गच्छताम् = वे दोनों वहां सोने को न जावें। वयं स्थातुं वाञ्छामः= हम ठहरना चाहते हैं ॥

भाषा बनाबा ।

अहं पाठं समंतुं गच्छामि।स शियतुं तत्र गच्छतु। आवां जागरितुं तत्र ■गच्छावः। वयमीश्वरं विज्ञातुं पठामः। किं यूयम् अत्र इसितुमागमत। तौ तान् जेतुं गमिष्यतः। किं यूयं तत्र पराजेतुम् अगमत। स मारियतुम् अगमत्। युवां जीवितुं न वाञ्छथः। वयं व्याख्यानं दातुं वाञ्छामः॥

संस्कृत बनायो।

वहां पढने को कब जाओंगे। क्या काम कराने को

अकारान्त नपुंसकतिङ्ग पुस्तक शब्द के रूप

वी पुस्तकम्=एक किनाव में पुस्तकम्=पुस्तक को पुस्तक=दोनों पुस्तके हैं पुस्तक=दोनों पुस्तकों को पुस्तकोंने पुस्तकोंने पुस्तकोंने पुस्तकोंने सवपुस्तकोंको

श्रयस्कारः = छहार । कुन्भकारः = कुन्हार । माला-कारः = माछी । सुवर्णकारः = सुनार । चर्मकारः = चमार । मिष्टकारः = हलवाई । तान्वृलकारः=तम्बोली । चित्रकारः = तसवीर जतारने वाला । पटकरः = जुलाहा । सूचीकारः=दर्जी । पुस्तककारः=जिल्दसाज । घटिकाकारः= घड़ीसाज । रथकारः= वर्ड्ड । श्रव्यद्धारः= आभूपण । निराकारः= वे शकछ । निराधारः = विना आधार ।

अष्टादशः पाठः।

किम् अस्मान् जानाति ?। तौ तस्मै किं द्तः।
तत्र तान् कुपाणान् पश्यति । अस्माकम् इदं पुस्तकं
नो मस्ति । केन मदीयेन मातुलेन पत्रं मेपितम् ।
युष्मान् व्यंसकान् वालकान् ते आह्यन्ति । प्रदा वार्ताकस्य भाकं भूतम् । त्विय मम विश्वासः नो अस्ति । अहं तस्मै यज्ञद्त्ताय दन्त घावनं ददामि ।
तौ पटकारौ स्तः। यूयं अस्मान्नो जानीय ?।।

· (संस्कृत बनाश्चो)

वह किसका लड़का वहां पढ़ना है। यह इमारी दावात

शेष विस्कित्रों में रूप बालकवत् होते हैं तथा प्रथमि।

नहीं है । सोमदत्त के लहदू अच्छे होते हैं । तुम्हारा
यही घर है । उस कुम्हारके घड़ अच्छे होते हैं । इस
छहारने मेरी तलवार नहीं दी । उस माली की माला
है जो हमारे पास रहता है । इस सुनार का आधूषण
तुमने देखा । यह बढ़ई का लड़का है । इम तुम्हारे
लड़कों को नहीं जानते । क्या यह आदमी सुनार है ।
चौर्ध्यम् =चोरी । शौर्ध्यम् = शूरता । धैर्ध्यम् = धीरज ।
काष्ट्यम् = कप्टी धीर्स्यम् = घूर्तता । मौर्ध्यम् = मुर्खता ।
काव्यम्=कविता। नाट्यम् = नाटक । नैप्ट्र्यम् = निदुरता ।
आन्तिकम्=पास।वेत्रम्=वेताविष्कमभः=ताला।स्थालम्=थाल
वाष्प्यानम् = रेलगाड़ी । आगारम् = पड़ाव, स्टेशन ।
पतिदानम् = वदला । मिषम् = वहाना । रामः = मीति।
जपकराठम् = पास । उपनेत्रम् = चश्मा ।

एकोनविंशः पाठः।

श्राकारान्तस्रोलिङ्गसुताशब्दः।

हिता = लड़की की सिताम् = लड़की की सित सिताम् = लड़की की सिताम् = दोनों लड़िक्यों की सिताः = सब लड़िक्यों के लिये सिताः = सब लड़िक्यों के लिये सिताः = सब लड़िक्यों के लिये सिताः = सब लड़िक्यों के लिये

युवाम्। आद्दाधाम्=तुम दोनों को। यूयम्आद्दध्वम्=तुमलो। अहम् आद्दै=में छ। आवाम् आद्दाव है = हम दोनों लेवें। वयम् आद्दामहै=हमसब लेते।

कुङ् ८

स्:-आदित=उसनेलियाथा दोनों ने िया था। तौ,आदिषाताम्=उनदोनों वयम्, आदिष्महि=हम-न लियाथा। सन ने लिया 💶।

ते आदिषत = उन्हों ने
छिया था,
त्वम्आदिथाः = तूनिजया
युवाम्आदिषाधाम् = तुम
दोनोंने लिया था।
यूयम् आदिष्वम् = तु
सव ने लिया था।
अहम्, आदिष्व मैंने
लिया था।
आवाम् आदिष्वहि=हम
दोनों ने िया था।
वयम्, आदिष्महि=हम
सव ने लिया था।

एकादशः पाठः ।

सङ्गलनम् बजोड़ । व्यवक्रलनम् = बाकी। गुणनम्= गुणा, जब भागः=भाग,नकसीम । रेखागणितम् ब उक्रलेदसाबीजगणितम्=एल्जबरा सहस्रम्=हजार ।

उदाहरणानि ।

स तस्मात् किम् आदत्तं = वह उसके का लेता है। अहस् मोदकान् आददे = वह उसके को लेताई। दुष्टानां वालकानां सभीपं नो गच्छत = दुष्ट लड़कों के पासन जाओ। प्रातरुत्थाय पूर्वम् ईर्वरं स्मरत = सुबू उठकर पहिले ईश्वर को याद करो। स एव सर्वे-क्पासनीयः = वड़ी सबको उपासना करने घोग्य है। धर्म चर = धर्मको कर। सत्यं वद = सचको कह। घस्र शयनं नो कुरु = दिनमें मत सो। धर्मो रक्षति रक्षितः धर्म की रक्षा करनेपर धर्म बचाता है।

गुष्मद्शब्दके रूप तीनों लिङ्गोमेतुल्यही होते हैं

त्री त्वम् = तू, तृने । प्रवाम् = तुम दो, तुम दोनों ने । प्रयम् = तुमसब,तुमसबने ।

ह्म त्वाम्, त्वा = तुझको ।

्री युवाम्, वाम् = तुम दोनों को । शुष्मान्, वः = तुम सनको ।

श्री त्वया = तुझसे, तेरे साथ, तुने । अ युवाभ्याम् = तुम दोनों स, के साथ । अ युव्माभिः = तुम ने,से, तुम्हारे साथ ।

य तुभ्यम्,ते = तेरे लिये। श्ली युवाभ्याम्, वाम् = तुम दोनोंके लिये। श्ली युव्मभ्यम्, वः = तुम्हारे लिये।

श्र त्यद्, त् = तुझसे । युवाभ्याम् = तुम दोनों से । युष्मद्, त् = तुम सब े ।

तब, ते=तेरा, तेरे, तेरी। युवयोः,वाम् = तुव दोनों का,तुवदोनोंके, की। युष्माक्रम्, 🖫 = तुम्हारा, रे, री। त्ववि = तुझमें, पे, पर। द्धा त्वि = तुझमें, पे, पर । युवयोः = तुम दोनोंमें, पे, युष्मासु = तुम में, पे, पर युवयोः = तुम दोनोंमें, पै, पर । **बिमाना नहीं होता-**शरमद् शब्दके रूप तीनें। जिङ्गों में तुरव ही होतेहैं अहम् = में, मैंने। अाषाम् = हम दो, ह वयम् = हम, हमने। आवाम् = इम दो, इम दोनों ने । माम्, मा = मुझको ' श्री आवाम्, नौ = हम दोनों हो अस्पान्, नौ = हम दोनों हो आवाम्, नौ = इम दोनोंको। मवा = मुझसे, मेरे झारा, मैंने । आवाभ्याम् = इमदोनों ने, से, के द्वारा। अस्माभिः = हम सबने, से, इमारे असा । महाम्, मे = मेरे लिये। आवाभ्याम्, नौ = हम दोनोंक लिये। अस्मभ्यम्, नः = इम सबके लिये।

मद्, त्= मुझसे।
आधाभ्याम् = हमदोनों से।
अस्मद्, त् = हम सबसे।
सम, श= मेरा, मेरे, मेरी।
आवयोः, नौ = हम दोनों का, के, की।
अस्मक म्, नः = हमारा, रे, री।
सि = मुझ में, पै, पर।
आवयोः = हम दोनों में, पै, पर।
अस्मासु = हमसब में, पै, पर।
सम्बोधन नहीं होता।

द्वादशः पाठः । तद् शब्द पुल्लिङ्गेक रूप । हः वसने ।

मा = बहरे उसने। तौ = वे दोनों, उन दोनों ने। ते = जेगा, उन्होंने।

म् तम् = उसको । तौ = उन दोनों को ॥ तान् = उन र मा) को । त्री तेन = उसने, से, में साथ। ताभ्यास् = उन दोनों ने, से, के मा । ताभ्यास् = उन्होंने, से, में साथ।

(88) तस्मै=उसके छिए। सम्प्रदान(४) अपादान(५) ताभ्याम्=डन दोनों के लिये। तेभ्य:=उन सबके लिये। तस्मात्, द्=उससे। ताभ्याम्=जन दोनों से तेभ्प:=उनसबसे । सम्बन्ध(६) अधिकरण(७ तस्य = उसका, उसके, उसकी। तयोः = उन दोनों का, के, की तेषाम् = उनका, के, की।

तस्मिन् = उसमें, पै, पर। तथोः = उन दोनों में, पै, पर। तेषु=उन में, पै, पर सम्बोधन नहीं होता।

यद् 📆 किम् शब्दा के ह्रप भी-

इसी मकार होते हैं जैसे-य:=जो। यौ=जो दोनों। ये≕जो (👅)ः कः≕कौन । की≔कौन दोनों । के≕ कौन(सब)।कम् = किस्को।दोषस्य तद् दाव्दके समान।। शास्त्रम्=धूर्सता । शिक्षा=नालीम । परीक्षा= इम्तिहान । उसीणम्=पासाशिक्षितः=ताळीमयापता चिद्युः=लद्का । चिद्युत्वम्≖लद्कपन । किमर्थम्= किसलिये । सन्ना=साथ । गर्वः=अहङ्कार । पानकम्=पाप । अवसर:=मौका

इन्साफ । उचितम्=मुनासिच । विवासः=गामा । बुभुक्षुः=भूखा। अनुकूलम्=मुभाफिक । प्रतिकूलम्= बर्खिलाफ।मधुरम्=मीठा। श्वारम्=बारी । कटुकम् = कडुआ । उपायः=तद्बीर । अवद्यम्=जरूर । आव-द्यकता=जरूरत । आवद्यकम् = जरूरी । द्याया = कुट्टाजम्बीरः=नीवू। बद्रम्=बेर=नारिकेलः=नारियल। कुमुका = सुवारी । विवादः=शगङ्ग। वारिदः=बादल॥

त्रयोदशःपाठः । मन् (धातु) मानना

बट् १

लट् २

मन्यते = वह मानताहै ती मन्यते=बेदोनों मानतेहैं। तेमन्यते=बेदानों मानतेहैं। त्वम् मन्यसे=तृमानताहै। युवाम् मन्यथे = तुमदोनों मानते हो। युपम् मन्यथ्वे = तुमसब मानते हो। अहम् मन्ये = मैं मानताहूं। आवाम् मन्यावहे = ॥ दोनों मानते हैं। वषम् मन्यामहे = हम

न मार्ग = वह मानेगा।
तीमस्येत = वे दोनों मानेगे
ते मंस्यन्ते = वेसब मानेगे।
त्वम् मंस्यसे = तृमानेगा।
युवाम् मंस्यथे = तुमदोनों
मानोगे ।
युवम् वस्य = तुम सानोगे ।
अहम् मंस्य = भैमानृग।
आवाम् मंस्यावहे = हम
दोनों मानेगे।

वयम् मंस्यामहे=हम सब मानेंगे।

लोट् ३

मन्यताम्-वहं माते ।
तो मन्यताम्-वहं माते ।
तो मन्यताम्-वे दोनोंमाने
ते मन्यत्ताम्=वेसव माते
ते मन्यत्ताम्=वेसव माते
त्वम् मन्यश्व=तु मान
युवाम् मन्यश्वम्=तुमदोनों
मानो ।
यूयम् मन्यश्वम्=तुमसब
मानो ।
अहम् मन्यै-में मानं ।
आहम् मन्यौ-में मानं ।
वयम् मन्यामहै=हम सब
माने ।

लुङ् ४

स अमस्त=उसने मानाथा तौ अमंद्याताम्=उन दोनों ने माना था।

ते अमस्त=उन्होंते त्वम् अमस्थाः=तृते

युवाम्, अमसाथाम्=तुम दोनों ने माना । यूयम्, अमसध्यम्=तुम सब माना । अहम् अमसि=मैंने माना आवाम् अमस्वहि=हम दोनों में समा । वयम्, अमस्महि-हम सब

वधम्, अमस्महि-हम सः ने माना।

(भाषा बनाम्रो)

किम् इदं तेषां शाठयं नो अस्ति । अस्मिन् देशों कीहशी शिक्षा अस्ति । युष्माकं परीक्षा कस्मिन्मासे भिष्णित । अस्मिन् नगरे शिक्षिता ■ निषसन्ति । कस्य शिशुः मार्गे कीडति । युष्माकं शिशुत्वम् इदानीम् अपि नो अगमत् । युष्माकम् उपदेशं अइम् बन्ये ।

चतुर्दशः पाठः। (संस्कृत बनाम्रो)

किसि विये तुम वहां ाते हो। हा दोनों उत्दा ही करते हो। में किसके साथ वहां जाऊं। शुक्रिय अहंकार क्यों करते हैं। तुमने यह बड़ा सफर स्वासी पापी के पास मत जाओ। यह इन्साफ उन्हों ने अच्छा किया। क्या मा भूखा है ? विष्यासा हूँ। पढ़ने को कब जाओगे। क्या इस कुएका पानी कड़आ है, जिससे कि आप नहीं पीते? यह दाबात कसी है?

(उदाहरणानि)

कितस्य कथने यूपम् अनुकूलं नो मन्यध्वे = क्या तुम उसका कहना अनुकूल नहीं मानते। मं सर्व प्रतिकृलं मन्यामहे = हम अस्ति = हस वर्त्तनका द्ध अच्छा है। क्षारं जुरंध वरम् अस्ति = हस वर्त्तनका द्ध अच्छा है। क्षारं जलं कापुरुषाः पिवन्ति = खारी पानी कायर लोग पीते हैं। उपायं यदि जानासि सत्वरं वद् ॥ चिरम् = यदि त्रु तद्वीर जानता है तो शीघ कह देरी। जाना। अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कम जुमाऽजुभम् = अच्छे और बुरे कामों का नतीजा ज़रूर ही मिलता है। प्रातः सायम् इंश्वरस्यावश्यमेव बन्दना कर्त्तव्याः सुवह शाम इंश्वर की अवश्य ही स्तुति करनी चाहिये।अहम् अस्याःवात्तीयाः प्रतिज्ञां करोमि=मैं 📭 बातकी प्रतिज्ञा करता हूं। भो दुर्पते! स्वम् कथं विरुद्धं बद्सि=अरे मूर्खं, त् क्यों उल्टा कहता है।

पञ्चदद्यः पाठः ।

हेयम्=छोड़ना चाहिये । पेयम्=पीना च देवम्=देना चा॰। लेवम्=लेना चा०। मेवम्=तालक चा॰। स्थेषम्=ठहरना चा०। ज्ञेषम्=जाननाः चा०। गेयम्=गानाचा०।आख्पेयम्=कहनाचा०। क्रेयम्= खरीदमा चा॰। नेयम्=लेजाना चा॰। ब्रह्मातव्यम्= इठना चा० । विकेषम्=वेचना चा∘ा कस्तव्यम्= करना चा० । धर्नाव्यम्=धारना चा० सम्रत्नव्यम्= वाद्करना चार्णगन्तव्यम्=जाना चाराआगन्तव्यम् = आना चा॰ । स्थातव्यम्=ठहरना चाहिये ।

भवतु (भाप) शब्द के रूप ।

म भवान्=आप, आपने । ्यी,भवन्ती=आप दोनों, आप दोनोंने ।

भवन्तः=भाव सब, आप 💶 ।

भवन्तम्≕आपको ।

अ भवन्ती=आपदोनों को।

भवत:=आप 📆 को।

भवता=आपने, जान से, जान के बारा भवद्भ्याम्=आपदोनों ने, से,के ।।।।। भवट्भिः=आप सबने, से, के द्वारा । शुवते=आपके लिये। हस्रह्भ्याम्=आपदोनों के लिये। भवद्रय:=आप सब के छिये। भवतः=भापसे। भवद्भ्याम्=आप दोनों से। भवद्भयः=आपसव से। भवतः=आपका, आप के, आप की, भवतोः=आप दोनों का, के, की। सम्बन्ध(१ भवताम्=आप 🖅 का, के, की। भवति=आप में, आप पै, आप पर, भवतो:=आप दोनों में, पै,पर्। भवत्सु=आपं सब में, पै, पर। भोभवन् ! = हे आप सब। भो भवन्ती != । गण दोनों।

भो भवन्तः != हे जाग जन्म

षोडशः पाठः ।

अञ्चल्यम् = यहां का, के, की। तश्चत्यम् = वहां का, के, की। कुत्रत्यम् = कहां का, के, की। यत्रत्यम् = जहां का, के, की। यत्रत्यम् = जहां। यत्र = एक वारा | यत्र = विधा = तीर्यम् च स्वेश = विधा = विधा = विधा | यत्र = यत्र | यत्र = विधा | यत्र = अत्र | यत्र | यत्र = विधा | यत्र = वि

अञ्चत्याः पुरुषा भवन्तम् आहर्यन्ति = यहां बे पुरुष आपको बुलाते हैं। तत्रत्या बालिकाः कि पठन्ति भवन्तो जानन्ति ? = वहां की लड़िक्यां क्या पढ़िती हैं पणा आप जानते हैं। कुत्रत्यम् इदं पुस्तकं कि भवान् जानाित ? = कहां का यह पुस्तक है क्या आप जानते हैं।

× पुल्लिङ्ग में भन्नत्यः-स्रीलिङ्ग में भन्नत्या भौर क्रिक में भन्नत्याम्, रसी क्रिकात तन्नत्यादि समस्ते।

सोऽन्धो बधिरस्य समीपं शनैः शनैः ज्ञजित = वह प्रनिधा बहिर के पास धीरे र जाताहै।अस्य काणस्य कः अपराधः अस्ति=इस काने का प्रााअपराध है। शीतलं जलं भवतः घटस्य नो अस्ति = ठण्डा पानी आपके अस्त नहीं है। किं भवता विग्रस्याऽन्वेषणं कृतम्= अस्त ने नकटे की खोजकी। स भवतः प्रतीक्षां स्विप दण्डं करोति = वह तुझपर रोज्ही जुर्माना करता है। भवतां द्वारे अवकरस्य निकरः अस्ति = आपके द्वार पर क्रेड़ का समूह है। इदं कस्य गृहस्य द्वारम् अस्ति=पह किस के घरका दरवाजा है।।

स्था (धातु) ठहरना ।

लट् १

■ तिष्ठति = वह उहरताहै
लूट् २
संस्थास्यति = वह उहरेगा
लोट ३
सं तिष्ठतु = वह उहरे
लुङ् ४
स:-अस्थात्=वह उहराथा
अस्थाताम् = वे दोनों
उहरे थे।

ते अस्थुः = वे वि ठहरे थे
त्वम्,अस्थाः = तूठहराथा
युवाम्अस्थातम्=तुमदोनों
ठहरे वे।
यूपम् अस्थात = तुममब
ठहरे थे।
अहम् अस्थाम्=मँठहराथा
आवाम् अस्थाव = हम
दोनों ठहरे थे।
वयम् अस्थाम = हमसब
ठहरे थे।

शीङ् (धातु) सोना ।

ल्ट् १

स रोते = वह सोता है। तौ शयात=वहदोनोंसोतेहैं। ते दारते वसब सोते हैं त्वम् द्रोष=तृ सोता है। युवाम् शयाथे = तुमदोनों चोते हो।

यूयम्द्रोध्वे≃तुमसबसोतेहो अहम् राघे = मैं सोता हूं। आवाम् शेवहे=हम दोनी सोते हैं

वयम् शेमहे = हम सब सोते हैं।

लुट २

स राघिष्यते=वह सोवेगा तौ = शयिष्यते=वे दोनों सोवेंगे। ते ज्ञाधिष्यन्ते=वेसबस्रोबेंगे त्वम्हायिष्यसे=तृसोवेगा। श्रायिष्येथे = तुम युवाम् दोनों सोवोगे। युषम् गापिष्यध्वे=तुमसव

सोवोग ।

अहम्राधिष्ये=मैंसोऊंगा। आवाम् राघिष्यावहे=हम दोनों सोवंदे। वयम्शयिष्यामहे

लांट ३

स शेताम्=वह सोवे। तौ शयाताम् वदोनों सोवें। े शेरताम् व्वे सब सोवें। त्वम् शेष्व=तृ सो। युवाम् शयाथाम्≔तुमदोनों सोवो । यूपम्राध्वम्=तुमसबसोवो

अहम् रायै=मैं सोऊं। आवाम् शयावहै≔हमदोनों सोवें।

वयम् शयामहै=हम। सोवें।

जुङ् ४

सः-अश्वायिष्ट=बहसोया ॥ तौ, अश्वविषाताम् = वे

दोनों सोयेथे।

ते अश्विषत=वसवसोयेथे त्वम्अश्विष्ठः=तृसोयाधा युवाम्अश्विषाताम्=तुम दोनों सोयेथ । भी

अहम् अशि विचिन्संसोघा था। आवाम् अशिविष्यहिन्हम दोनों सोयेथे। वयम् अशिवष्महिन्हम

सप्तद्शः पाठः । (धातु) सुनना ।

लट् १ सं शृणोति=वह स्वा है तो शृणुतः=वेदानों सुनते हैं ते शृण्वन्ति = वेसव सुनते हैं। त्वं शृणोषि = तूसुनताहै। युवास्, शृणुथः=तुम दोनों

सुनते हो।
ग्यम् गृणुध=तुम् सुनते हो।
सुनते हो।
अहं गृणोमि=में सुनताहं
आवाम् गृणवः, गृणुवः=
हम दोनों सुनते हैं।

लट् २

■श्रोष्पति=वह सुनेगा। तौ श्रोष्पतः=वेदोनोसुनेगे तेश्रोष्पन्ति=वेसवसुनेगे। त्वं श्रोष्पसि=तृ सुनेगा। युवाम् श्रोष्पथः=तृपदोनो सुनोगे। यूपं श्रोष्पथ=तुमस्वसुनोगे

यूप श्राष्य=तुमसबसुनाग अहं श्रोष्यामि=में मुनंगा आवां श्रोष्यावः=हमदोनों सुनेंगे।

वयंश्रोष्यामः=हमस्बसुनेंगे जोट् ३

मा शृष्मः,शृषुमः=हम स शृषोतु = वह सुने। सनते हैं। तौ शृणुताम्-वेदोनों सुने। ते गृणवन्तु=वेसब सुनें। त्वं शृणु=तृ 🐷 । युवाम् शृणुतम्=तुमदोनों सुनो । यूपं शृणुत = तुमसबसुनो अहं गृणवानि=में सुन्। आवांश्राणवाव=हम दोनों स्रनें ।

लुङ् ४

म:अश्रौषी**त्**=उसनेसुनाथा तौ अश्रोष्टाम्=उन दोनों ने सुना था।

िते अश्रीषु≔उन्होंने सुना था। त्वम् अश्रीषीः=तूने सुना था । युवाम् अश्रीष्टम् =तम दोनोंने य्यम् अऔ

अहम् अश्रीषम्=मैंने सु वयं ग्राणवाम=हमसबसुने। था । आवाम् अश्रोष्य=हमदोनों ने सुनाथा। वषम् अश्रीषम = हमस्य ने सुनाथा।

ज्ञा (धातु) जागना ।

बाट् १

स जानाति = बहजानताहै लुट २

स ज्ञास्यति = वह जानेगा लांट ३

स जानातु = वह जाने। तौजानीसाम्=वेदोनीजाने । त जानन्तु = वेसवजानें । 🎹 — अज्ञासीत् = उसने त्वं जानी हि त जान

युवांजानीतम् = तुमदोनों जानो । यूयं जानीत=तुमसबजानो अहं जानानि⊨में जानं । आवांजानीय == हम दोनों जानें वयंजानीम = हमस्बजाने लुङ

ती अज्ञासिष्टाम् = उन दोनोने जाना था । ते अज्ञासिषुः = उन्होंने जानाथा। जानाथा। विकासिष्टम् = तुम

युयम् अज्ञासिष्ट तुम सबने जानाथा। अहम्, अज्ञासिषम् = मैने जाना था। आवाम् अज्ञासिष्व = हम दोनों ने जानाथा। वयम् अज्ञासिष्म = हम सबने जाना था।

अष्टादशः पाठः ॥ हन् (धातु) मारना ।

सट् १

■ हिन्त = वह मारताहै।

ती हतः = वेदोनों मारतेहैं।

ते घनिन = वसव मारतेहैं।

युवां हथः = तुम स्व मारते हो।

युवं हथः = तुम सब मारते

अहं हिम = मैं मारताहैं।

अवां हवः = हम दोनों

मारते हैं।

वयम् हन्मः = हम सब

मारतेहैं।

लह २ सहिन्धित = यह मारेगा सहिन्धित = यह मारेगा सहिन्दु = यह मारे। तो हताम = वे दोनों मारें ते घ्नन्तु = ये ज्ञा मारें त्यं जहि = तू मार। युवाहतम्=तुमदोनोंमारो। यूर्यहत - स्व स्व मारो। अहं हनानि = में मार्छ। आवं हनाव = हम दोनें मारें जुङ ४
सःअवधीत्=उसने मारा गा
तो अवधिष्टाम् = उनदोनों
ने मारो था ।
ते, अवधिषुः = उन्होंने
मारा था ।
त्वम्भवधीः = तूनेमाराथा
युवाम्, अवधिष्टम् = तुम
दोनों ने माराथा

यूयम्अवधिष्टः = तुमस्वते
पारा था।
अहम्, अवधिषम् = मैने
माराया।
सावाम् अविष्म दोनोन मार्

संशयः = शक । चरणः = पग । कालः = समय।
चापः=धनुष्। छागः=बकरा। भागः=हिस्सा = भाग्य।
शाखा = डाली। कारणम् = सवव।शासनम् = हुक्म।
जाशरणम् = जागना। नियमः = कायदा। शीतम् =
जाशा। उष्णम् = गर्मी पदवी = औहदा = मागः।
कुश्लम् = आनन्द्। धूमः = धुआं। कृशः = दुबला।
हुदः = मज़बूत। केशः = गणा। केवलम् = अकेला।
लोचनम् = नेत्र।मलिनम् = मलिन।पबित्रम् : साफ।
निधिः=ख़ज़ाना।पठनम् = पढ़ना उपधानम् = तकिया।
वस्त्रम् = कपड़ा। ओत्रम् = चना।
हुदः = घोड़ा। गश्रनम् = धना।
भाषा बनाधा।

भवतः कथने संदायःनास्ति । तस्यच्छःगस्य चरणाः मिलिनाःमन्ति।कस्मिन् काले अस्माकं गृहमागमिष्यथ! तस्मिन् दुग्धे तेषामपि भागः अस्ति । अस्य बृक्षस्य शाखायां शुका निवसन्ति। सकस्मात् कारणात् शासनं नो मन्यते?युष्माभिः कथं जागरणं कृतम् । अस्यच्छा त्रालयस्य के नियमाःसन्तिःमम समीपे शीतकालस्य ुण न सन्ति। मम मातुरुस्य अयं पुत्र:अस्ति। रिक्क विधु (धातु) निवेध करना ।

ता है। स निषेधिष्यति = वह मने करेगा : लोट ३ स निषेधतु = वह मनैकरे लुङ् ४ स न्यषंधीत = उसने मन किया था। तौ न्यषेधिष्टाम्=उनदोनों ने मनै किया था।

स निषेषति = वह मनै कर-तिन्यषेषिषुः = उन्होंनेमनै किया था। त्वं न्यवेषीः = तृनं मने कियाथा। युवां न्यषेधिष्टम् = तुम दोनोंने मनै कियाथा युरं न्यषेधिष्ट = तुमसबने मने किया था। न्यषेधिषम् = भैने मने किया था। आवां न्यविधिष्व = हम दोनोंने मनै किपाथा वयं न्यषेधिषम = हमसब न मनै कियाधा।

एकोनविज्ञः पाठः

प्रक्षाल्य = घोकर । प्रलिप्य = लीवकर । नि गत्य = गिर्

कर । निपात्य=गिराकर । सचिन्त्य=सोचकर । वीक्ष्य= देखकर । उत्क्षिप्प=ऊ गरको फें ककर । उद्यम्प=उठा-कर । प्रसार्य=फैलाकर । अधीत्य=पहकर । आकृष्य= खींचकर।प्रविद्य=धुसकर। नियम्य=कायदेमें लाकर निरीक्ष्य=देखकर । अवलिख=चाटकर । अधि करं कर । प्रसन्ध=चलसे। निषिध्य-मनैकरके ढ़ढंकर । आक्छ=चढ़कर । निवेद्य=निवेदन करे विमृष्य=सोचकर । प्रक्षिण्य=डालकर । समुपेत्य=पास में जाकर।बिधाय=करके। निधाय=रखकर। अवधार्य= निश्चय करके । समागत्य=आकर । नियुज्य=नियुक्त करके। विहाय=छोड़कर। विज्ञाय=जानकर। आसाच= ब्राप्त होकर । उत्तीर्य्य=निकल (पासहो) कर । अवहस्य= हंसकर । आहुय=बुढाकर । समानीय=लाकर । निबृत्य= लौटकर । अवतीर्य=उतारकर । विस्फार्य=फैलाकर । संवेष्ट्य = लपेटकर । सन्तुष्य=खुशहोकर । प्रोञ्छय = पोंछकर।

(उदाहरणानि)

तेषां बालकानां पठनं कथं निषेधातं = वह उन लड़कोंको पढ़ने से क्यों मने करता है। का तमाहूय निषेधिष्यामः=हम उसको बुजाकर मने करदेवेंग। समुपेत्य न्यषेधिष्ठ=तुमने उसके पाम जाकर की किया। गृहपृष्ठम् आरुह्य निषेधानि = छतपर चढकर मनै करदं । अन्विष्य सत्वरमानय = हूँ दकर जल्द ला। अहमम्बमारह्याच तत्र गच्छानि=में घोड़े पर चढ़कर आज वहां जाऊं। सर्वाणि कार्याणि विसृष्य कुरुत= व्यक्तमांको सोचकर करो। निवृत्यागच्छामि = लीट विष्टुरे हैं। हदं कार्य वरं नास्ति = यह काम अच्छा

भाषा बनाया

स कस्य च्छन्ने प्रक्षिण्य अगमत्। यूयं कि विधाय अत्र आगमत । अन्न ममागत्य कि करिष्यतित भयन्तः तं तत्र नियुष्य तत्कार्य्यम् आद्त्ताम् । पठनं विहाय सः किम् अकार्षोत् । दाडिमानि सन्ति न षा ? दाडिमानां कि भविष्यति । खाद्ष्यामः वयं मो ॥

संस्कृत बनायो

मैंने धर्म जानकर इस काम को किया था ' दुःख निकल कर सुख में रहो। तुम उसकी हंसी करने को जाते हो। चन्द्रद्त को बुलाकर क्या करोगे। यह आ कहकर गया। क्या में नीटकर चहां जाऊँ। घोड़ें वतर कर क्या करू। संस्कृत बोलो। ईश्वर

विंशः पाठः।

पातिभाव्यम् = ज्मानत। निक्षपः = धरोहर।फलम्= नतीजा।कांचनम्=सोना। पिद्युनता=चुगळी।नम्रता = मुलामियत। विक्रमः=बहादुरी। गुह्यम्=छिपा हुआ। भगनम् = पूराहु आखित्वादः = गठ जाप्रत्यक्षम् = जाहिर।
रम्यम् = सुन्दर । पक्षपानः = नासुन । अभिप्रायः = मनलव । तलप्रहारः = चपेटा । लुठ नम् = लेठना । वृक्षनम् =
भूकता । चिल्लिका = चीला भूषा = सजावट । विक् बद्ला । स्कुन्द्नम् = कूद्ना । मोदनम् च एजनम् = कांपना । कीड नम् = खेलना । लेक् कना । रेभनम् = रेन्ना । छीवनम् = थूकना । पेष् पीसना । स्पन्दनम् = चूना, बहना । चैचिक्रयम् = अजीन् वपना । सम्पक्षः = मेल । जासः = इर । क्ष्यु क्षः = कुर्ता, कमीज । उष्णीषम् = पाना ।

भाषा बनाग्री ।

वयं युष्माकं प्रातिभाव्यं कर्तुं नो वाञ्छामः। असं विकायस्य कार्य कृत्वा आनन्दनं तिष्ठति। अस्य नम्रतायाः फलं वरं भविष्यति। क्ये कस्य नरस्य कान्वनस्य घटोऽस्ति। इयं त्वदीया पिद्युनता वर नास्ति। नम्रतथा संसारे मनुष्यस्य महती प्रनिष्ठा भवति। विकामसिंहस्य विकामस्य वार्ती कुवैन्ति। तावक्तम् इदं गुद्यं कार्यं नैद्देष्टम्। खल्वाटाय परमातमा नखानि नो ददाति।

संस्कृत बनाग्रा।

तुम्हारी फूटी आंख का में हलाज करूंगा। इस के लेखमें क्या देखूं। यह पक्षपात की बान है कि आप मेरी बात की नहीं सुनते यह तो कहिये कि आपका इससे क्या मतलब है। अ लड़के के संहपर उसने एकचपेटा लगाया। खेल में आ जाओगे में भी चलना चाहता हूं। दुष्टों के साथ मेल अच्छा नहीं।

एकविंशः पाठः।

रें दि समीचीनम्=अच्छा,घधार्य आरो ्रिटुंहस्ती । गौरवम्=इज्ज़त । पटलम्=छत । ं लीकः=पारसदेदास्थ । पावकः=अग्नि । पीवरम्= मोटा। प्रणामः=आदाव, नमस्कृति । प्रतारणम्=ठग-🔳 । विक्षिप्तः=पागल । संरम्भः=क्रोध । सतीर्थ्यः= हममकतव । मस्तिष्कम्=दिमाग । आखेट:=शिकार । पञ्चत्वम् = मीत । प्रच्छनम् = पूंछना । महिषः = भैंसा। वर्णाङ्का.= लेखनी। प्रस्ताव: = तजबीज़। प्र-विष्टम्=पेश।विषयः=मज्ञमृत।अनुमोदनम्=ताईद्। प्रत्याख्यानम् = खण्डन,तरदीद् । निर्वोहः=गुजारा। विवशः = लाचार। निष्फलम् = वेमनलब। शुक्रम् = सफेद् । नीलम् = नीला । पीनम् = पीला। इरिनम् = किपशम् = क्रपासी । रक्तम् = छाल मार्जनी = झाडू । जनकः = पिता । स्पृतिः = यास्ट्रा विस्मृतिः = भूत्र वृष्णः = नीच। उर्वरा = जरखज्जमोन । अबीजा = किसमिस । सेवम् = सेवा अमृतफलम् = नासपाती । दीपस्थितिः = दीवरः । मुग्या = शिकार॥

भाषा बनामा ।

मया तस्मै पटकाराय रोकं रूप्यकं दसम्। गौरवाय सर्वे प्रयत्नं कुर्वनित । अस्य गृहस्य पटले सर्पस्य ज्ञासः नो अस्ति। पारसीकान् नृपान् जेतुं रघुरगम् पीवरस्य प्रतारणं किस्। युवं विक्षिप्ताः वदत । प्रणामाय आगतोऽस्मि।स नृपः पञ्चतक मत्। अयं मल्लः कीह्दाः पीवरः अस्ति ॥

संस्कृत बनाचा ।

क्या उनके मुक्हमे 🔳 आज फैसला नहीं हुआ। यह तम्हारा कहना क्यों सच है। इस में सबून की ज़रूरत है। तुम्हारा दिमाग् ठीक नहीं है इसिलये उलटे लाग करते हो। दशवें प्रस्ताव में क्या २ विषय थे। 🖷 भी आपके इस कथन को ताईद करता हूं ॥

सेवा=ताबेदारी। पथिकः=रास्तेगीर । समर्थः = लायक । मैत्री=दोस्ती । अश्रनम्=खाना पीना । पूर्तिः=पूरापन । सङ्गल्पः=इरादा । विकल्पः = सन्देह । कल्पना = फर्ज़ । मनोरथ:=उम्मेद । प्रतोली= गली। मारसर्थम्=हसद्। मासिकम्=महीनेका प्लाय-नम्=भागना। प्रतिवासः=पड़ोसानैसर्गिकम्=कुद्रती। त्रैमित्तिकम्=सबबसे । औदार्थम्=उदारता,फैयाजी । विशदः=विमळ,साफ।विस्मितम्=हैरान।लोछम्=डेला।

त्व्यम्=बागां। अगसव्यम्=दागां। नगनः=नंगा। दृढ् -बीजम्=अमहृद्। खिङ्किरः=लोम्ब्री। इन्द्रियम्=ह्वास।

भाषा बनाग्री।

क्ष्मी अज्ञानं वरं व भवति।त्वं सेवां कर्तुं न जानासि। अश्वानं के अकार्षं तत्र मनोरधस्य पूर्तिः नो अभूत्। उत्पर्काः विकल्पो न कार्षः। कल्पनया कार्थे ॥ भवि-अधिकार्थः कार्याणि बालकैः कर्तव्यानि ॥

संस्कृत बनायो।

यह गली कहाँ जाती है। हसद करना अच्छा नहीं है। एक मासिकण्य मेरे पास आता है। भागना किसका काम है। ईश्वर आपके इरादे को पूरा करे। हमारा पड़ोस इस समय अच्छा नहीं है। क्या यह लोमड़ी है। ईश्वर द्यालु और न्यायकारी है॥

द्याविंदाः पाठः।

भाशकः=खाने वाला। आलोचकः=देखने वाला। अचेकः=पूजा करने वाला।पाठकः=पढ़नेवाला।कीडकः= खढने वाला। लम्बकः=लटकने वाला। चवेकः = चबानेवाला चृषकः=चूषनेवाला।बोधकः=जतानेवाला। याचकः=मांगने वाला। व्यापकः=खर्च करनेवाला। हारकः=चुरानेवाला। धारकः = परनेवाला।नायकः= मुखिषा, लेचलनेवाला। मेहकः = सेचन करनेवाला। पाचकः = पकाने वाला। रञ्जकः = रङ्गनेवाला। पाज-कः = यज्ञ करनेवाला। वापकः = बोनेवाला। आहा-यकः = बुलानेवाला। वापकः = बुननेवाला। दोहकः = दुहनेवाला। लेहकः = चादनेवाला। शायकः = स्वोनेवाला। अध्यापकः = पढ़ानेवाल।। वापकः = बांचनेवाला।तोहकः = छेर्नेवाला रोघकः = कारकः = करनेवाला। माधुरः = मधुराका।

भाषा बनायो ।

आशका न तत्र पाकशालायां सन्ति । आलोचकाः पर्यन्ति पाठकाः पठन्ति । अचकौ ■ पठिष्यतः । कीइका बालका नो पठन्ति । लम्बकान् ते न प्रयन्ति
प्रयन्ति ■ नायकान्। याचकाय घनिको धनं ददाति ।
हयायकधारकयोमध्ये कतरः अष्ठः । पाचकः पक्त्वा
गृहं गतः । अस्य ग्रामस्य नायकः कोऽस्ति । रञ्जकस्य
रञ्जनाय शाटाः कदा दत्ताः। याजका अद्य नागताः ॥

संस्कृत बनाचा ।

सोनेवाला सोनाई और बोनेवाले जाते हैं। बांचने वाले अखबार बांचते हैं। खरीदनेवाला खरीदकर और बेचनेवाला बेचकर जाते हैं। छेदनेवाले और रोकनेवाल कौन हैं।

त्रयोविंदाः पाठः ।

कदर्यः=स्रोटा स्वामी । कपोलः=गाल । कासारः = सरोवर,ताल। कृतज्ञता=उपकार। कृषीवल:=िकसान। चार्:=बुराचारुचरुन । सदाचार:=अच्छाचाल ्विष्णाः=बैठाहुआ। प्रतिकृतिः=प्रतिमा। 🏄 चाव। भारतवर्षीयः = हिन्दुस्तानी।राज-=अहलकार । राजद्वारम्=कचहरी । वसुधा= भूमि । विप्रिय:=अपराध । विशु उम्=साफ । सन्दे-शा=ख्बर।पर्याकुल:=व्याकुल।अन्तःपुरम्=रणवास। अभिषेक:=पद्पर निधत करना । अभ्युद्य:=वृद्धिः। अवद्यः=अधम, नीच । अनवद्यः=श्रेष्ठ । आराधनम्= डपासना । आशीर्वादः=अशीष, दुआ। अद्यप्रसृति⇒ आजसे लेकर। आगुष्काम:=अधिक उम्रचाहनेवाला। खपायनम्=भेंट । विकास्तः=बहादुर । अनुष्टानम्= वेदविहित कर्भ करना । उपकण्ठम्=पास । हायन:= संबत् । सलिलम् = पानी । निर्विणपाः - उदासीन । भाषा बनाधी ।

कर्यं त्यक्तवा भृत्यो गच्छति । कपोले किं भूतम्। श्रास्मिन् कासारे मत्स्या निवसन्ति । भवतः कृतञ्चतां हैं मन्यन्ते।अस्य देशस्य कृषीवस्य दुःखिताःसन्ति । दुरा-षारेण मनुष्यःसुखं न लजेत।सदाषारेण गुण्याण संसारे महती प्रतिष्ठा भवति । त्रिविकमः स्वकीये कार्ये निमग्नोऽस्ति । । निर्तिश्चयेन भवन्तं वाञ्छति ॥ निषण्णाय भवते नमः। अवद्यं कार्ये कृत्वा सुखं नहि स्रभते नरः ॥

संस्कृत बनायो।

यह किसकी प्रतिमा है। हिन्दुस्तानी करेंगे। अहलकारों की यहां पर प्रतिष्ठा होते. कचहरी में तुम्हारा क्या काम है। किस अपराध स उसकी भूमितुमने लेली। इस तालावका साफ पानी नहीं है। यहां की ख़बर वहां कीन लेलाता है? इस साल का तुम्हारा का अच्छा नहीं है। तुम्हारे पास आकर क्या कहाँ।

भाषा बनाधो ।

अस्य कासारस्य विद्युद्धं सिल्छं नास्ति। अहं तत्र भवतः सन्देशं नो नेष्यामि। अन्तःपुरे जना हदानीं पर्याकुलाः सन्ति।अभ्युद्धाय सर्वे मनुजाः प्रयतन्ते। अवद्यस्य नरस्य वयं दर्शनं कर्त्तुं न वाञ्छामः। अनव-द्यानां सम्पर्केण दुराचाराणां नाद्यो भवति।सायं प्रातः परेद्यास्य आराधनम् सक्तैः पुरुषेःकर्त्तन्वम्। युष्माक-सुपक्षण्ठमागत्य किं करवाणि ॥

संस्कृत बनाचा ।

अधिक 💶 चाहनेवाला दुराचार को छोड़कर सदा-

त्रयोविंशः पाठः ।

कदर्यः=खोटा स्वामी । कपोलः=गाल । कासारः = सरोवर,ताल। कृतञ्चता=उपकार। कृषीबलः=किसान। गुर्:=बुराचारुचरुन । सदाचार:=अच्छाचाल ्रिष्ठण्णः=बैठाहुआ। प्रतिकृति:=प्रतिमा। दिवाव। भारतवर्षीयः = हिन्दुस्तानी।राज-=अहलकार । राजद्वारम्=कचहरी । वसुधा= भूमि । विप्रिय:=अपराध । विद्युखम्=साफ । सन्दे-द्याः=खबर।पर्याकुलः=ध्याकुल।अन्तःपुरम्≡रणवास। अभिषेक:=पद्पर नियत करना । अभ्युद्य:=बृद्धिः। अवदा:=अधम, नीच। अनवदा:=श्रेष्ट। आराधनम्= **उपासना । आशीव** ीष, दआ। अद्यप्रभृति= आजसे छेकर। अ **उपायनम्**=भेंट वेदविष्टित कमें संवत् । सलिलम्

कर्यं त्यक्त्वा भृत्यो गच्छति । कपोळे कि भृतम्। श्रास्मिन् कासारे मत्स्या निवसन्ति । भवतः कृतज्ञतां है मन्यन्ते।अस्य देशस्य कृषीवला दुःखिता:सन्ति । दुरा-शारेण मनुष्यःसुखं न लानेत।सदाशारेण पुरुषस्य संसारे नार का आश्रयले। आज तुमने भेटमें क्या दिया। समुद्र के किनारे पर वेचनेवाला क्या करेगा। बहादुर की सब जन तारीफ करते हैं। हम दोनों विद्यार्थी

चतुर्विशः पाठः।

दिन्द्रः स्प्रामः = युद्धः, लङ्गई। अवितव्यता=भाग्यः, किस्मत। साहाय्यम् = सद्द् । आसीनः = बैठाहुआ। गुप्तचरः = दृतः। आयीवर्त्तः = भागतवर्षः, हिन्दुस्तान। गुप्तचरः = दृतः। आयीवर्त्तः = भागतवर्षः, हिन्दुस्तान। प्रयन्नः = द्यारणागत। प्रायेण = अक्सर। किन्छः = छोटा। ज्येष्ठः = बहाः समाजः = सभा, सिति अत्सवः = जलसाः सेदः = दुःखः। स्वेदः = पसीनाः पाकः = पकानाः। त्यागः = छोड्ना। रागः = रंगना। सोदः = खुद्धाः। बोधः = ज्ञान। हासः = इसनाः ज्याला = अग्निकी लपटः। भारः = बोह्यः = स्वेदः = स्वेदः = हंगना। तापः = गर्माः। चासः = रहना। रोषः = गुस्सा। सेलः = मिलनाः लेपः = छीपना। सेवः = सिलनाः लेपः = छीपना। सेवः = सिलनाः लेपः = छीपना। सेवः = सिलनाः होपः = हासः = सिवः = सिलनाः होपः = हासः = हासः = सिवः = सिलनाः होपः = हासः = हासः

भाषा बनाद्यो ।

अश्मिन् उपवने सैनिकाः कास्यन्ति। संग्रामे भवतो जगदीरुवरो रक्षां करिष्यति।भवितव्यता साहायंय नो ददाति । भटाः संग्रामाय गमिष्यन्ति न वा ? आसी-गा गुप्तचरस्य रोषः त्वया श्रुतः । आर्यावर्ते प्रायेण प्रजा दुः खितास्ति । ज्येष्टं नरं कनिष्ठः प्रणमित । बोधेन मोदो भवति नराणाम् । मेलेन लाभो तथ्यम् । धर्मस्य लाभाय पठामि विद्याम् । संस्कृत बनाष्यो ।

गुस्से से बहुत दुःख होगा । शरणागत के । शरण देना चाहिये । श्रेष्ठ पुरुषके पास रहना अच्छा होता है । ईश्वर हमारे सब काम देखता है । मेलसे रहना चाहिये ।

> ा ओस्म् ॥ मित्रायं पत्रम् ।

वृत्दावनतः वैत्रशुक्ला पञ्चमी मित्रवर्णे । नमस्तेऽस्तु

अद्य पद्म घस्रा अभूवन्तदा भवतः कुशलपत्रम् आगमत् तत् पठित्वा परमाऽनन्दोऽभूत्-इत्थमेव सर्वदा नृतनेन समाचारेणाऽहं भवता प्रवोधनीयः-इदानीं पर्धन्तं परीक्षायास्तिथिरस्माभिने विज्ञाता घदा विज्ञास्यामस्तदा प्रवोधिष्याम इति शेष सक्तं कुशलम् ॥

भवत्मखः-सर्वानन्दः

वेहली स-

भाषार्थ-मित्रजी नमस्ते।

आज पांचिद्न हुए तव आपकी कुशलताका प्राथा था पढ़कर बहुतही खुशी हुई इसीतरह नेटिंग्य के हाल में मुझे सचित करना चाहिये। प्राथा इम्तिहान की तारीख हमने नहीं जानी के पर मुचित करदूरों॥

वाकी सबराजी खुशी है।

जनकाय पत्रम् ।

॥ ओ३म् ॥

वृन्दाधनीय गुरुहु अतः कालगुणकृष्णा सप्तधी

श्रीयुक्त परममाननीय-जनक ! नमस्करोमि

भवन्तम्।

भवदीयं पत्रमागमत् समाचारश्च विज्ञातः।
भवान् जान।ति शीतकाले एव सम्यक् पठनं भवति
परीक्षायाश्च द्रौमासौ शेषौ स्तः-मदीयानि च पाठयपुस्तकानि सर्वाणीदानीं पर्यक्तं समाप्तिं न गतानि
सन्ति—हत्यं भूतायां दशायां मम आगमनं मे हानिप्रदं भविष्यतीति मे विचारः अग्र याहशी भवतः
आज्ञा भवतु तथेव करिष्यामीत्यसम्।

भवदीयानुचरः---

जिल्लाका व

भाषाध:-श्रीयुत परममाननीय पिताजी ! ॥॥॥॥। आपका पत्र आया हाल मालुम हुआ। आप जानते हैं कि शीतकालमें ही अच्छेपकारसेपदना होता है और हम्तिहान के दो महीने बाकी हैं मेरे को से की किताबें पूरी नहीं हुई ऐसी ह

विचार है-आगे जैसी आपकी आजा हो बैसाही कर

श्रीमन्! माग्यवर!

अथमाऽण्यापक नहादायबर!नमस्यामि अबन्तम् अण भ्रम पितामहस्य बित्तं वरं नो बरीवर्त्ति एनदर्थमहं बैद्यस्य सनीडं गच्छामि.आज्ञासे मदीयां घण्टाद्रय-स्य अनुपस्थिति क्षमिष्यते—अष्टसु नादेषु नदत्सु सत्सु वाठदालाएं समुपस्थितो भविष्यामीति ज्ञाम्—

वौष शुक्का चतुद्शी विक्रमसंवत् १९६२ सृष्टिसवत् १९७२९४९००७ भवदीय सेवकः चन्द्रमणिः

भाषार्थ।-श्रीमन् मान्यवर ।

महादाय ! हेडमास्टर जी-नमस्ते ।

आज मेरे दादे की तबियत अच्छी नहीं है इसेबास्ते में डाक्टरके पास जारहा हूं 🖷 उम्मेद करता हूं कि मेरी दोघण्टे का गैरहाज़िरी मुआफ की जावगी, में आठ बजे स्कूल 🗎 हाजिर होजाऊंवा ॥ पौषसुदि १४] आपका सेवक-चन्द्रमणि

े हिन्दिन काधिन हानिभवति नराणाम्। "पूज्यतगर्वेखर्वयति वलीसाधुः सुखयतिसदा ्रीत्मदेखाचा 🗷 कर्त्तव्या। नाहक्करात्परोग्प्रिः॥मुक्तेर्हि

कारणं ज्ञानम् ज्वरादी लङ्घनं पथ्यम् यादशी भावना यस्य सिद्धिभवति ताहशी महा जनो यन गतःस पन्थाः सत्यंशिवं सुन्दरम् दारीरं व्याधिमन्दिरम् महत्त्वस्य लक्षणं द्या । आतुरे करुणा कार्यो । विद्यापाजनं कार्य द्रीकावे बद्दप्रयत्नतः। शिक्तिर्यस्य स जीवति । यत्क-क्तव्यं तद्शैव। अहिंसा परमो धर्म: । आर्यचरितमन् करणीयम्

कालो हि दुरतिकमः । वाणिज्ये वर्धते अध्याः आलस्यं यत्नतस्यजेत्। इाठे शाठ्यं समाचरेत आत्मानं सततं रक्षेत्। श्रेयांसि बहु विघ्नानि । सूर्खीः सदा दुःखमनुभवन्ति । आद्याहि परमं दुःखं नैराइयं

परं सुखम्।

मासाः द्वादश्।

यथा- चैत्र: वैशाख: ज्येष्ट: आबाह:,श्रावण:भाद्रपद: आहिवनः,कार्त्तिकः,भाग्रहायणः,पौषः,माघः,फाल्गुणः

राश्यो दादश।

यथा-मेषः, वृषः, मिथुनम्, कर्कटः, सिंहः, कन्या, तुला, वृश्चिकः, धनुः, मकरः, कुम्भः, मीनः

तिथयः पञ्चदश्

यथा--प्रतिपद्, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थे क्ष षष्ठी, सप्तमी, अष्टमी, नवमी, द्रशमी, एकाद् द्वादशी, त्रयोदशी, चतुर्दशी, पूर्णिमा, अमावस्यरा।

सप्तविंशाति-नक्षत्राणि।

यथा-अस्विनी, भरिणी कृत्तिका, रोहिणा, मृगितारा, आद्री,पुनर्वसु,पुष्य,अश्रेषा, मघा,पूर्वाफोल्गुनी, उत्तरा-काल्गुनी,हस्त,चित्रा,स्वाती,विशाखा,अनुराधा,ज्येष्ठा, मूलम्, पूर्वाषाढा, उत्तराषाढा, श्रवण, धनिष्ठा, शत-भिषा, पूर्वभाद्रपदा, उत्तरभाद्रपदा,रेवती॥

कालपरिमाणम्।

अनुपलम्=नेत्रनिमीलन परिमितः=अतिसृक्ष्मकालः। अनुपलानां पष्ट्या। एकं विपलम्। विपलानां च पष्ट्या एकं पलम्। तस्य अपरं नाम विघटिका। पलानां बच्छ्या एकः दण्डः। अष्टाभिः दण्डैः एकः प्रहरःयामो वा। अष्टभिश्च प्रहरेः अहोरात्रः।. सप्तिः दिवसैःसप्ताहः कथ्यते।पञ्चद्शिः अहो-रात्रैः एकः पक्षः।पक्षश्च विविधः, शुक्तःकृष्णश्चेति। पिन् पक्षे चन्द्रकला बद्धते स शुक्लपक्षः,पत्र हसति। ॥ द्वाभ्यां पक्षाभ्याम् एकः मासः॥ कोनिजिशता चान्द्रःमासः त्रिशता च

क्षियां मासाभ्याम् एकः ऋतः। ऋतवः षट्संख्य-कर्षः। यथा-आग्रहायण-पौषौ हेमन्तः। माघफालगुनौ शिशिरम्। चैत्र-वैशाखौ वसन्तः। ज्येष्ठाऽऽषाढौ ग्रीष्मः। श्रावण-भादौ वर्षाः। आश्विनकार्त्तिकौ शरदः। केचित्तु वैशाखज्येष्ठौ ग्रीष्म इत्यादिकमण गणयन्ति

मतान्तरेतु कार्त्तिकाऽश्यहायणपौषमाघाः शीतः । फाल्गुनचैत्रवैशाखज्येष्ठाः-ग्रीष्मः । आषाढ श्रावण भाद्राऽऽश्विनाः वर्षाः, इति त्रयः ऋतवः॥

षड्भिश्च मासैः एकम् अयनम्। माघकालगुनचैत्र-वैशाखज्यष्ठाऽऽषादे षड्भिः मासैः सूर्यस्य उत्तरम् अयनम् (उत्तरायणम्)श्रावण-भाद्राश्विन-कार्तिः काऽऽग्रहायणपौषैः षड्भिश्च दक्षिणम् अधनम् (दक्षिणायनम्)

वक्तश्च हादशिशः मासैः एको वत्सरो भवति॥इति

सङ्कतिताङ्काः (पहाड़ा 🏲

। एकैकमेकम्

२ एक दिकन्द्रौ

३ एकजिकन्त्रयः

४ एकचतुष्कञ्चत्वारः

प्र एकपञ्चकम्पञ्च

६ एकषड्कं षट्

७ एकसप्तकं सप्त

८ एकाष्ट्रकमष्टी

९ एकनवकं नव

१० एकदशकुन्दश

२ द्वेचककादी

४ ब्रिडिकञ्चत्वारः

६ छित्रिकं पट्

८ डिचतुष्कमष्ट

१० डिपञ्चकन्द्श

१२ द्विषट्कन्द्र।द्श्र

१८ विससक्चनुदेशा

१६ व्यष्टक पोडश

१८ द्विनवक्षमप्टाद्श

२० द्विद्वाकं विदातिः

३ डवैजकन्त्रपः

६ चिद्धिकं पर्

९ जिजिकन्नव

१२ त्रिचतुष्कन्द्वाद्श

१४ जिपञ्चकरपञ्चद्रा

१८ जिष्दक्षम एदिश

२१ जिससक्सेकवियातिः

२४ डयष्टकञ्चतुर्विद्यातिः

२७ जिनवकं सप्तविद्यातिः

३० त्रिद्शक्निंत्रण

। चतुरेकञ्च

८ चतुर्धिकथ

१२ चतुस्त्रिक

१६ चतुइचतुष्कं षोड

२० चतुःपञ्चकं विव

२४ चतुःषद्कञ्चनुर्विद्यानः

२८चतुःसप्तकमष्टाविदातिः ३२ चतुरष्टकन्द्राविद्यात

२६ चतुनवकं पट्जिंशत्

४०चतुर्देशक्षृञ्चत्वारिंशत

५ पञ्चेकम्पञ्च

१० पडच डिकन्द्श

१९ पञ्चश्रिकस्पञ्चद्श

२० पञ्चचतुष्कं विञ्नतिः

२५पञ्चपञ्चकंपञ्चविंशतिः ३० पञ्चपङ्कं जिंशत्

१९पञ्चसप्तकम्पञ्चित्रात् ४०पञ्चाष्टकञ्चत्वारिज्ञात्

४५पडचनवक्षरपञ्चचत्वारिशते

५० पञ्चद्वाकस्पञ्चादात्

